

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 557 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 6 ΙΟΥΝΗ 2009

1 ΕΥΡΩ

ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΤΗΣ «ΚΟΝΤΡΑΣ»
ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΤΟΥ ΗΣΑΠ

**ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ
ΜΠΟΡΟΥΜΕ**
**να διώξουμε τους
δουλέμπορους**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Χωρίς ισχυρή
αντίσταση,
είμαστε
ξιφλημένοι**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Βουτηγμένοι
στη βρομιά**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Κρατικοδίαιτοι
...επαναστάτες
του Περισσού**

ΣΕΛΙΔΑ 7

**General Motors
Μια χρεοκοπία
που διαλύει
μύθους**

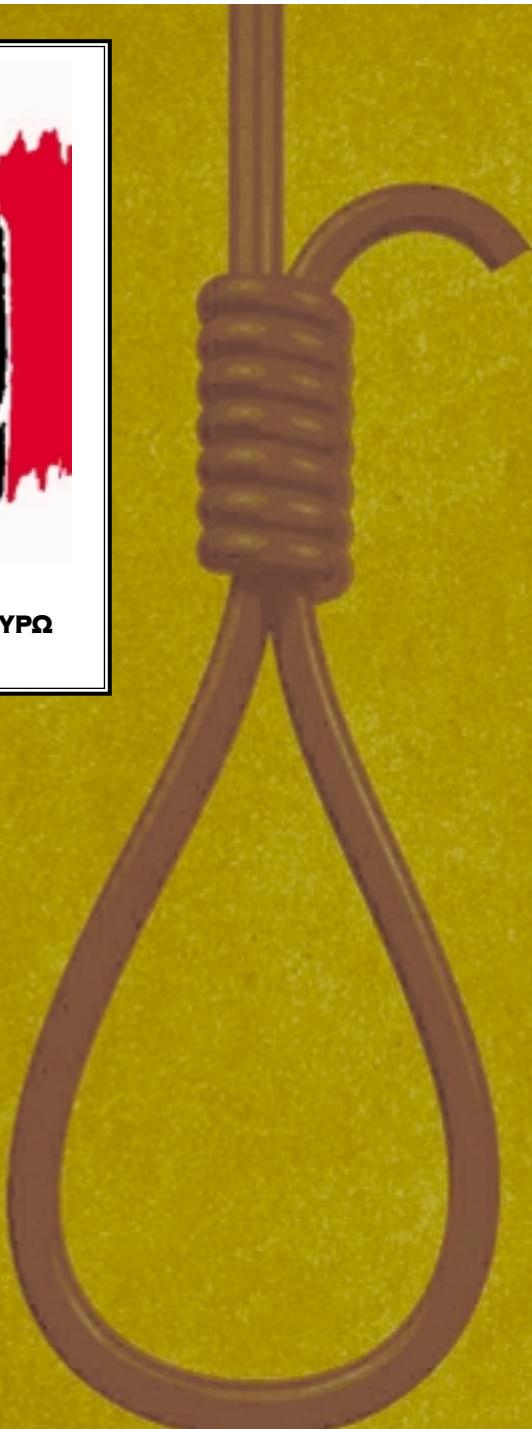
ΣΕΛΙΔΑ 8

**Σιδερένια
φτέρνα στην
Παλαιστίνη**

ΣΕΛΙΔΑ 5

**Ο πόλεμος
ερημώνει το
ΒΔ Πακιστάν**

ΣΕΛΙΔΑ 4

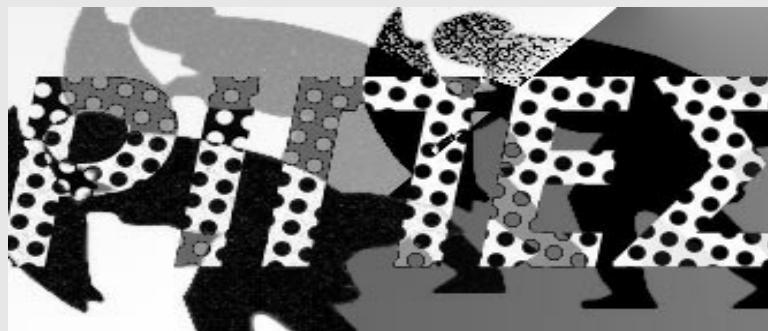
ΑΠΟΧΗ

ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

6/6: Συντριβή: Ημέρα συντάγματος, σημαίας (1523, 1809) 6/6/1966: Δολοφονείται ο ακτιβιστής Τζέμις Μέρεντι (ΗΠΑ) 6/6/1933: Απόπειρα δολοφονίας Ελευθέριου Βενιζέλου στην Κηφισιά (λησταρχος Καραθανάσης-αστυνομια) 6/6/1953: Γάμος Κωνσταντίνου Μητσοτάκη - Μαρίας Γιαννούκου 6/6/1982: Ο ιστοριλός στρατός εισβάλλει στο Λίβανο 6/6/1950: Εξαργέλεται η κατάργηση των στρατοπέδων της Μακρονήσου 6/6/1967: Η δικτατορία απαγορεύει την πώληση δίσκων και την μετάδοση μουσικής του Μίκη Θεοδωράκη 6/6/1964: Νίκη της ΕΔΑ στις δημοτικές εκλογές της Αθήνας 6/6/1968: Δολοφονία Robert Kennedy (Sirhan-L.A.) 7/6/1963: Ρήξη παλατιού-Καραμανλή για τη σχεδιαζόμενη επίσκεψη του βασιλικού ζεύγους στο Λονδίνο 7/6/1975: Ψηφίζεται από τη βουλή το νέο σύνταγμα της Ελλάδας 7/6/1821: Ήττα του Ιερού Λόχου (Δραγατούνι) 7/6/1822: Ανοτίναξη τουρκικής ναυαρχίδας (Κωνσταντίνος Κανάρης) 7/6/1917: Με έγκριση Βενιζέλου ο Γάλλοι εξορίζουν στην Κορσική τους γερμανόφιλους Δημήτριο Γούναρη, Ιωάννη Μεταξά, Βίκτορα Δουσμανή, Σπύρου Μερκούρη, Ιωνα Δραγούμη κ.α. 7/6/1968: Πρώτο θύμα της ΕΤΑ ο αστυνομικός Χοσέ Παρντίνες Αθηκά, σε χτύπημα κοντά στο Σαν Σεμπαστιάν 7/6/1973: Ο Βίλι Μπραντ γίνεται ο πρώτος γερμανός γεγέτης που επισκέπτεται το Ισραήλ 8/6: Ημέρα ωκεανών 8/6/1949: Το FBI εκδίδει λίστα κομμουνιστών, μεταξύ των οποίων και πολλοί καλλιτέχνες 8/6/1963: Ο Μίκης Θεοδωράκης και είκοσι επιστήμονες, καλλιτέχνες, εργάτες, φοιτητές και δημοσιογράφοι ιδρύουν το Κίνημα Νεολαίας «Γρηγόρης Λαμπράκης» 8/6/1979: Βόμβα στα γραφεία του Ελληνικού Οργανισμού Καπνού (ΕΛΑ) 9/6/1963: Παραίτηση Κωνσταντίνου Καραμανλή από την πρωθυπουργία 9/6/1969: Συλλαμβάνεται ο δραπέτης Αλέξανδρος Παναγούλης μετά από κατάδοση των Περδικάρη-Πατάτησ σε διαμέρισμα (Πάτρα 51) 9/6/68: Αυτοκτονία Νέρωνα 10/6/1975: Αποκαλύπτεται σχέδιο της CIA με την ονομασία «Chaos», με στόχο την παρακολούθηση 300.000 Αμερικανών και την διείσδυση πρακτόρων στα κινήματα των ΗΠΑ 10/6/1903: Δολοφονούνται ο βασιλιάς Αλέξανδρος Α' και η βασιλισσα Ντράγκια της Σερβίας 11/6/2004: Θάνατος Ξενοφώντα Ζολώτα 11/6/1962: Καθέρωση αγροτικών συντάξεων στην Ελλάδα 11/6/1969: Εκρήξη βόμβας (ΔΑ) στο θέατρο «Ορβού» - τέσσερις τραυματίες 11/6/1929: Πρώτη γυναικεία συμμετοχή σε αγγλική κυβέρνηση (Μάργκαρετ Μπόντριλντ - υπουργός Εργασίας) 12/6: Ημέρα κατά της παιδικής εργασίας, Φιλιππίνες: Ημέρα ανεξαρτησίας (1898) 12/6/1994: Το ΠΑΣΟΚ κερδίζει τις ευρωεκλογές 12/6/1984: Θάνατος ΓΓ του ΚΚΙ Ευρικού Μπερλίνγκουερ 12/6/1798: Θάνατος Ρήγα Φεραίου 12/6/1964: Ο Νέλσον Μαντέλα καταδικάζεται σε ισόβια.

● Άλλο Τουπαμάρος κι άλλο το... πιπή της Μάρως ●●● Άλλο Ρόζα κι άλλο Γιωργάκης ●●● Ήταν πλέον ή βέβαιον, που έλεγαν οι καθαρευουσιάνοι, ότι το «σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα» στο σόμα του Γιωργάκη δα ξεφτίλιζοταν ●●● Οι συνειδητοί ψηφοφόροι της αστικής δημοκρατίας (τουτέστιν οι οπαδοί της εναλλαγής στην αστική έξουσια) το απέρριψαν, οι γκαλοπατζήδες μέτρησαν την απόρριψη και το γιωργάκειον επιπλεόν έσπευσε να αναδιπλωθεί μεγαλοπρεπέστατα ●●● «Άλλάζουμε ή βουλιάζουμε» το νέο δίλημμα ●●● Κάπως «μαλλιάρο» στη διατύπωση, αλλά ήταν μεγάλη η πίεση του χρόνου και το brain storming των διαφημιστών δεν έβγαλε κάτι καλύτερο ●●● Το πρόβλημα για μας τους υπόλοιπους είναι ότι δια τρόπου στη μάπα και από Δευτέρα ●●● Ο Λαλιώτης, πάντως, έφτιαξε τη μεγάλη σχολή των εγκαινιών, η οποία κάνει δραύση και σ' αυτές τις εκλογές ●●● Εκείνη την έρμη την Εγνατία την έχει εγκαινιάσει χιλιόμετρο προς χιλιόμετρο ο Σημίτης, την ξαναεγκαινίασε ο Καραμανλής το 2007 και τώρα την ξαναματαε-

γκαινιάζει ο ίδιος ●●● Ο δε Σουφλιάς πήγε στο Αγρίνιο για να εγκαινιάσει την παράκαμψη της πόλης και έκανε δήλωση τριών πυκνογραμμένων σελίδων ●●● Όύτε το σενάριο του «Μπεν Χουρ» να ήταν ●●● Μυστήριο πράγμα πώς κάποια δημόσια έργα τελειώνουν, παραδίνονται και εγκαινιάζονται παραμονές εκλογών ●●● Βεβαίως, του Λαλιώτη προηγήθηκε ο Μαυρογιαλούρος, αλλά αυτός δε μετράει ●●● Διότι είχε φιλόπιμο ●●● Απόδειξη ότι ήταν ένας ψεύτικος ήρωας ●●● «Η ψήφος στο ΠΑΣΟΚ είναι ψήφος ελπίδας σ' αυτούς που βύθισαν την

Ελλάδα σε κρίση» ●●● Ο Γιωργάκης με τα υπέροχα ελληνικά του, σε συνέντευξη Τύπου στο Ζάππειο ●●● Για να επανέλθουμε στους σοσιαλισταράδες, που δια απαλλάξουν από τη βαρβαρότητα, δυμίζουμε δυο ονόματα: Χοακίν Αλμούνια και Ντομινίκ Στροζ-Καν ●●● Ο πρώτος είναι γνωστός επίτροπος με τη χατζάρα και ο δεύτερος ο διοικητής του ΔΝΤ ●●● Σοσιαλισταράδες, όμως, με τα όλα τους ●●● Ο Σαρκοζί βάζει κάμερες στα σχολεία και ο Νικήτας Κακλαμάνης δέλει να βάλει στις παιδικές χαρές ●●● Οι απόφοιτοι του Χάρβαρντ και του Κολού-

◆ Αρθρο σε 27 εφημερίδες των 27 χωρών-μελών της ΕΕ (από την Ελλάδα επιλέχτηκε ο «Κόσμος του Επενδυτή», προφανώς για να μην υπάρχουν δυσαρέσκεις μεταξύ των μεγάλων συγκροτημάτων) δημοσίευσε ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Χανς-Γκερτ Πέτερινγκ. Στόχος του άρθρου η μείωση της αποχής: «Αν νοιάζεσαι για τα ποιες αποφάσεις λαμβάνονται στις Βρυξέλλες και στο Στρασβούργο, αν νοιάζεσαι για το ποιος τις παίρνει, τότε κάνε τη γνώμη σου γνωστή. Εχεις το λόγο, ψήφισε!». Αυτή είναι η κατακλειδία του άρθρου, που αφιερώνεται εξαιρετικά σε Αλέκες, Αλέξηδες και λοιπούς (και μη εξαιρετέουσ), που προσπαθούν να μας βάλουν φευτοδιλήμματα, με το επιχείρημα ότι η αποχή είναι γραφμή της άρχουσας τάξης.

◆ Επιταγή 1.000.000 ευρώ από την κρατική επιχορήγηση του ΛΑΟΣ παρέδωσε στον Παπαθανασίου ο Καρατζαφέρης, υπέρ του Ταμείου Κοινωνικής Συνοχής. Δεν πάνε καθόλου καλά τα γκάλοπ, κανένας δε δίνει στη-

μασία στη Τζαβέλλα (παρά τη συστατική επιστολή από τη βασιλισσα της Ιορδανίας!!!) και η προεδρόρα παραφάσισε να κάνει τη μεγάλη θυσία (ως γνωστόν, ο Καρατζαφέρης έχει μια... αγωγήσιαρική σχέση με τα λεφτά). ◆ Ξεφτίλικι για δέκα χιλιόρια! Ο ΟΑΕΔ αποφάσισε να επιχορηγήσει με 10.000 ευρώ το έργο της μεταφοράς σε ιδιόκτητο κτίριο του αρχείου του ΚΚΕ. Όύτε το ΔΣ του ΟΑΕΔ, όμως, ούτε η γησιά του Περισσού δημοσιοποίησαν το γεγονός. Το δημοσιοποίησε η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, χρησιμοποιώντας τα παταγολάκια της στον αστικό Τύπο. Η αποκάλυψη ήρθε μετά το Χάρηνγκ του ΠΑΜΕ που χά-

λασε τη φιέστα της ΓΣΕΕ για την υπογραφή της «προγραμματικής συμφωνίας» (γράψαμε σχετικά στο προγράμμα φύλλο) με κυβέρνηση και καπιταλιστές. Ετσι είσαστε; Μας κατηγορείτε ότι τα παίρνουμε; Αποκαλύπτουμε κι εμείς ότι και σεις τα παίρνετε από κρατικούς φορείς. Το ερώτημα είναι σε ποιους κρατικούς φορείς έχει απευθυνθεί ο Περισσός, από ποιους έχει εισπράξει επιχορηγήσεις και ποιο το συνολικό ύψος τους;

◆ Τώρα ημεράσαμε.

Ακρού στη γήγαντας της

υποκριτικής τέχνης (παρακαλούμε, όχι σχόλια) Σπύρος Μπημπίλας δηλώνει ότι ψηφίζει ΚΚΕ, περιττεύει κάθε άλλη

προσπάθεια στο εκλογικό ή αντι-εκλογικό πεδίο. ◆ Μένω, αλλά μπορεί και να φύγω. Ο Καραμανλής τροφοδοτεί τη δελφινολογία με τη δήλωσή του στο Χατζηνικολάου: «Πρόθεσή μου δεν είναι να φύγω, είναι να συνεχίσω να είμαι πάντα στην πρώτη γραμμή. Άλλα βεβαιώνεις αυτό εξαρτάται από πολλούς άλλους παράγοντες, ο κυριότερος των οποίων είναι να σε θέ-

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Το ιστοριλό μυαλό είναι δυτικό, μετριοπάθεια, συμβιβασμός, κατανόηση, κουλτούρα, αμοιβαίος σεβασμός.

Αλι Γιαχία

(πρέσβης του Ισραήλ στην Ελλάδα)

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Αν έχαμε παραπάνω βουλευτές θα είχαμε ακόμα μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα. Καμία αποχή, από εκείνους που θέλουν να τημωρήσουν ΕΕ και τα κόμματα έξουσίας, που θέλουν γνήσια απαλάντευτη αντιπολίτευση που δεν κάνει παρχιδία, δεν είναι φρόσκα που θα ξεφουσκώσει, που θα παζαρεύει στο παρασκήνιο.

Αλέκα Παπαρήγα (διακαναλίκη συνέντευξη, 25.5.09)

Ηταν πολύ καλός ο πρωθυπουργός. Ηταν ο γνωστός μας Καραμανλής, που ξέρει καλά τα

ρίζουμε και θα αναπτύξουμε την υγιή και κοινωνικά υπεύθυνη επιχειρηματικότητα. Ευτυχώς, υπάρχουν πολλές τέτοιες δυνάμεις στη χώρα μας.

Γιώργος Παπανδρέου (Κόσμος του Επενδυτή)

Ενώ, δηλαδή, στο παρελθόν η αποχή ήταν συνώνυμη της ανοχής, σήμερα εμφανίζεται ως απαξιωτική διαφυγή ενός «βρασαμού» που υποδαυλίζεται ταυτόχρον

■ Δυο μέτρα και δυο σταθμά

Ξεσηκώθηκαν νομικοί και πολιτικοί με την αυθαιρεσία του ανακριτή Ζαγοριανού, που επειδή δεν μπόρεσε να κρατήσει εντός ελληνικών συνόρων και να προφυλακίσει (όπως απαιτούσαν οι προεκλογικές ανάγκες, έτσι όπως τις αντιλαμβανόταν ο ίδιος και όχι η κυβέρνηση), που δεν του δίνει και αναφορά για όλα) τον Καραβέλα, έσπευσε να εκδώσει εντάλματα και να διατάξει τη με θεαματικό τρόπο σύλληψη της συζύγου και των θυγατέρων του. Δεν θα μπούμε στην ουσία, γιατί κατά βάση έχουν δίκιο. Ειδικά για τις κόρες του Καραβέλα, που ήταν ανήλικες όταν ο πατέρας τους τις έβαζε συνδικαιούχους σε λογαριασμούς, χωρίς να υπάρχει πουθενά υπογραφή τους.

Πάει πολύ, όμως, να μιλούν για πρωτοφανή πρακτική. Πολύ επιλεκτική μνήμη έχουν. Οταν οι δικαστικές αρχές εξέδιδαν ένταλμα και έκλειναν στη φυλακή την Αγγελική Σωτηροπούλου, για να εκδικηθούν τον σύζυγο της Δημήτρη Κουφοντίνα, πού ήταν όλοι αυτοί που τώρα φρίττουν και αγανακτούν; Δεν ήταν η σύλληψη της Σωτηροπούλου και ο εγκλεισμός της σε απόλυτη απομόνωση (χρειάστηκε να πραγματοποιήσει απεργία πείνας για να τη βγάλουν απ' αυτή) μια καθαρά εκδικητική πράξη, που εφάρμοζε την αρχή της συλλογικής ευθύνης; Γιατί δεν φώναζαν τότε όλοι αυτοί που σήμερα κόπτονται για την προσβολή στο «νομικό μας πολιτισμό»; Οταν οι γνωστοί τηλερουφίνοι επιχειρούσαν να ξεσκίσουν τη συνήγορο της Σωτηροπούλου, Γιάννα Κούρτοβικ, επειδή υπερασπίζόταν τα αυτονόητα, γιατί δεν βγήκαν να την υπερασπιστούν; Οταν η Σωτηροπούλου αθωάθηκε πρωτόδικα και ο εισαγγελέας άσκησε έφεση για να την ξανακάθησε στο σκαμνί (αθωάθηκε τελεσδικα), γιατί δεν θυμήθηκαν το «νομικό μας πολιτισμό»;

Είναι πολύ επιλεκτική η ευαισθησία τους. Εκδηλώνεται μόνο όταν η αυθαιρεσία αφορά τις οικογένειες εξεχόντων στελεχών της άρχουσας τάξης. Οταν αφορά τις οικογένειες λαϊκών αγωνιστών, δημόσια καταπίνουν τη γλώσσα τους και ιδιωτικά λένε «καλά τους κάνουν».

■ Οι τράπεζες γδέρνουν το κράτος

Οταν η χρηματοπιστωτική κρίση βρισκόταν στο φόρτε της (τώρα έχει εξισορροπηθεί και η κρίση πλήττει περισσότερο την παραγωγή, το εμπόριο και τις μεταφορές), το κράτος έσπευσε να στηρίξει τις τράπεζες με το περιβότο «πακέτο» των 28 δισ. ευρώ. Το κράτος, όμως, εξακολουθεί να δανειζεται από τις τράπεζες. Ο κρατικός δανεισμός για το 2009 έχει ήδη ξεπεράσει κάθε πρόβλεψη και διαμορφώνεται στα 54 δισ. ευρώ, με τάση σημαντικής αύξησής του μέχρι το τέλος του χρόνου.

Την περασμένη Δευτέρα το Δημόσιο είχε ξανακαλέσει τις τράπεζες για να δανειστεί (10ετές δάνειο) 8 δισ. ευρώ. Ξέρετε σε τι ποσό έφτασαν οι προσφορές των τραπεζιτών; Πάνω από 20 δισ. ευρώ! Δηλαδή, προσφέρθηκαν να δανείσουν τα τριπλάσια απ' αυτά που ζητούσε το κράτος. Την ίδια στιγμή έχουν κλείσει τις στρόφιγγες του δανεισμού προς τους μικρομεσαίους επιχειρηματίες και τα νοικοκυριά. Η πιστωτική επέκταση για το 2009, που υπολογίζοταν από την ΤτΕ και την κυβέρνηση στο 10% κινείται μόλις στο 2% και όσο και αν αυξηθεί στη διάρκεια του χρόνου αποκλείται να ξεπεράσει το 5%! Δεν είναι ότι οι τράπεζες δεν έχουν ρευστότητα για να δανείσουν. Είναι ότι δεν θέλουν να ανοιχτούν σε χώρους που δυνητικά απειλούν με επισφάλεια. Ενώ το κράτος είναι σίγουρος δανειολήπτης. Πολλά λεφτά, σίγουρα λεφτά, μεγάλο επιτόκιο. Το μεσοσταθμικό επιτόκιο για το 10ετές ομόλογο της περασμένης Δευτέρας διαμορφώθηκε σε 5,5%. Δηλαδή, 1,87% πάνω από το αντίστοιχο ομόλογο του γερμανικού κράτους, που αποτελεί μέτρο σύγκρισης!

■ ΣΤΕ: Ναι στην επέκταση της ΠΕΤΡΟΛΑ

Αν και με σημαντική μειοψηφία (15-10 το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας), η Ολομέλεια του ΣΤΕ απέρριψε τις προσφυγές Δήμων της Δυτικής Αττικής και του σωματείου της ΠΥΡΚΑΛ ενάντια στην επέκταση του εργοστασίου της ΠΕΤΡΟΛΑ (πλέον ανήκει στα ΕΛΠΕ, που ελέγχονται από τον όμιλο Λάτση). Ετσι, Λάτσης και κράτος, συνέταιροι στα ΕΛΠΕ, μπορούν να προχωρήσουν στην επέκταση που έχουν σχεδιάσει.

Αποδείχτηκε για μια ακόμη φορά ότι οι προσφυγές στην αστική Δικαιοσύνη μόνο βοηθητικό ρόλο μπορούν να παιξουν. Οι καπιταλιστές έχουν τα μέσα, έστω και μέσα από χρονοβόρες γι' αυτούς διαδικασίες, να πετυχαίνουν το σκοπό τους. Τι μένει τώρα για τους κατοίκους της περιοχής, που βλέπουν τις απειλές κατά της υγείας και της ασφαλείας τους να πολλαπλασιάζονται; Αυτό που από την αρχή έπρεπε να είναι το πιο σημαντικό: ο αγώνας τους. Αν το πιωτέψουν, μπορούν να ακυρώσουν τα σχέδια του Λάτση.

Βουτηγμένοι στη βρομιά

Οταν ο Καραμανλής έκλεινε άρον-άρον τη Βουλή, ολόκληρη η κυβερνητική προπαγάνδα ευθυγραμμίστηκε σε μια δικαιολογία: κλείσαμε τη Βουλή για να κάνουμε μια καθαρή προεκλογική περίοδο, χωρίς τη σκανδαλολογία που ήθελε το ΠΑΣΟΚ, που προσπαθούσε να μετατρέψει τη Βουλή σε ανακριτικό γραφείο. Το τελευταίο δεκαήμερο, η σκανδαλολογία κυριαρχεί στο προεκλογικό σκηνικό. Και μάλιστα, χωρίς να πρωτοστατεί σ' αυτή το ΠΑΣΟΚ (δεν έχει λόγο, αφού το πρόγμα δουλεύει μόνο του), αλλά το κυβερνητικό

γείο Εξωτερικών, δεν άργηζε κανένα σοβαρό θέμα και απλά έχτιζε την προεκλογική της εκστρατεία για την αρχηγεία της ΝΔ, προβαλλόμενη όχι απλά ως η No1 δελφίνος αλλά ως το αδιαφολονίκητο φαβορί, αφού ο Αθραμπόπουλος είχε χάσει πάρα πολύ έδαφος και ο Σαμαράς ξεκινούσε από πολύ πίσω για να μπορέσει να τη φτάσει. Ενα ολόκληρο σύστημα καλοπληρωμένων «παπαγάλων», που η κόρη του Μητσοτάκη το έχτισε μεθοδικά από τότε που ήταν δημάρχος Αθήνας (αν ρίξει κανείς μια ματιά στους δημοσιογράφους που απασχολούσε ο 9.84 επί Ντόρας, θα διαπιστώσει ότι συναγωνιζόταν επάξια το... CNN), φρόντιζε για το προφίλ της. Και ξαφνικά, ένας τυπολόγητρης κρατικός αξιωματούχος της μακρινής Ουρουγουάης της γκρέμισε όλο το οικοδόμημα, προκαλώντας μια τεράστια πληγή στο προφίλ της, που δεν μπόρεσαν να γειάνουν ούτε τα «παπαγαλάκια» της ούτε ο μπαφτάρας Δρακουμέλ που βγήκε αναγκαστικά στην πιάτσα με δηλώσεις του επί διήμερο. Στο τέλος επικράτησαν οι μπαφτάρες σκέψεις και οι μπαφτάρες αποσύρθηκε, γιατί είναι κανόνας πως άμα σε υπερασπίζεται ο Μητσοτάκης, κάποια λοβιτούρα έχεις κάνει.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η Ντόρα (μάλλον σε συνεννόηση με τον Καραμανλή) ουσιαστικά φυγάδευσε τον Καραβέλα στη Γερμανία. Αν δεν υπήρχε την ανακοίνωση της ΝΠΕΞ. Ομως ο Δένδιας δεν μάστησε. Εστευσε να διαφεύσει αμέσως... τις εφημερίδες που δημοσίευσαν τη σχετική ειδήση, ενώ στην πραγματικότητα διέψευδε την ανακοίνωση της ΝΠΕΞ. Επομένως, ο Δένδιας δεν μάστησε. Επομένως, ο Καραβέλα καλείνεται στην Τρίτη 26 Μαΐου το πρώιμο σημείο της ημέρας προβλέπεται αστείες ποινές και «ντιλ» με την εισαγγελία. Διαπραγματεύθηκαν από θέση ισχύος, αφού αν ανοιγαν το στόμα τους πομπούσαν να κάψουν πολλούς. Και βέβαια, διαπραγματεύθηκαν με την κυβέρνηση που ελέγχει το δικαστικό κύκλωμα. Απλά, η δουλειά στράβωσε με την Αρχή της Ουρουγουάης, που μπλοκάρισε τα λεφτά του Καραβέλα και δημιούργησε την ανάγκη της εστευσμένης φυγάδευσή του.

Ομως, αν η υπόθεση Καραβέλα απασχολήσει έντονα την επικαιρότητα, υπάρχει μια άλλη πτυχή, εξίσου σημαντική, που δείχνει ότι η κυβέρνηση Καραμανλή φοβάται και μάλιστα πολύ. Κατηγορούμενοι στην υπόθεση ζήτησαν να απολογηθούν αφού πρώτα λάβησαν γνώση όλης της δικογραφίας, όπως δικαιούνται (οι σχετικές διατάξεις του ελληνικού ΚΠΔ και της ΕΣΔΑ δεν επιδέχονται παρεμπηγνείας). Ο ανακριτής Ζαγοριανός το αρνήθηκε. Προσέφυγαν στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών που τους δικαίωσε με εμπειριστατωμένες αποφάσεις. Ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Εφετών Κ. Καρούτσος έδωσε εντολή στον εισαγγελέα Καραγιάνη να ασκήσει έφεση στα βουλεύματα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών! Ο εισαγγελέας μελέτησε τα βουλεύματα και έκρινε ότι δεν πρέπει να ασκήσει έφεση, διότι ήταν ορθώς αιτιολογημένα. Αμέσως, ο Σανιδάς, λίγες μέρες πριν τη συνταξιοδότησή του, έδωσε εντολή στον Καρούτσο να ασκήσει αυτός την έφεση!

Τι φοβούνται και δεν θέλουν να πάει ολόληπτη η δικογραφία στους κατηγορούμενους, αλλά μόνο το κομμάτι που αφορά τις συμβάσεις του ΟΤΕ; Γιατί κουρελιάζουν Δικονομία και ΕΣΔΑ με τόσο χοντροκομένο τρόπο; Είναι φανερό ότι κάτι προσπαθούν να κρύψουν. Κάτι που είναι ενοχοποιητικό για την κυβέρνηση της ΝΔ. Δεν έχουμε τι ακριβώς είναι αυτό, όμως η αποκαλυψη από το «Πρώτο Θέμα», ότι υπάρχει έγγραφο που αποδεικνύει ότι από τη Siemens δόθηκαν χρήματα στη Mayo, μας «ψυλιάζει» για πολλά.

Ο πόλεμος ερημώνει το ΒΔ Πακιστάν

Ενα μήνα περίπου μετά την έναρξη του πολέμου, η γησιά του πακιστανικού στρατού ανακοίνωσε στο τέλος του Μάι ήτι όχι έχει συντρίψει την ένοπλη αντίσταση των ισλαμιστών μαχητών στην Κοιλάδα Σουάτ και στις περιοχές Λόσουερ Ντιρ και Μπουνέρ της Βορειοδυτικής Συνοριακής Επορχίας. Ιδιάτερη και μάλιστα συμβολική σημασία αποδίδεται στην κατάληψη της πόλης Μινγκόρα, της μεγαλύτερης πόλης στην Κοιλάδα Σουάτ, γιατί θεωρείται αναμφισβήτητη απόδειξη των επιτυχιών του πακιστανικού στρατού και πρόκριμα για την σχεδιαζόμενη επέκταση του πολέμου στο βόρειο και νότιο Βαζιριστάν. Ωστόσο, οι συγκρούσεις συνεχίζονται στα περίχωρα κάππικων πόλεων και σε άλλα οημεία της εμπόλεμης ζώνης, ενώ ο ίδιος ο πακιστανικός στρατός παραδέχεται ότι πολλοί μαχητές ξύρισαν τη γενειάδα τους και διέφυγαν ανακατευμένοι με τους πρόσφυγες, με ό,τι αυτό συνεπάγεται, γεγονός που προκαλεί σοβαρή ανησυχία στα αμερικανικά και πακιστανικά στρατιωτικά επιτελεία.

Ισοπεδωμένα χωριά Πόλεις φαντάσματα

Τις τελευταίες μέρες, επιτράπηκε σε δημοσιογράφους ελεγχόμενη πρόσβαση στην Μιγκόρα και σε κάποια χωριά της εμπόλεμης ζώνης, οι οποίοι μεταφέρουν εικόνες μεγάλης ερήμωσης και καταστροφής, αφού στις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις εναντίον των Ταλιμπάν, το βασικό όπλο του στρατού είναι οι βομβαρδισμοί από Εηράς και αέρος, που ισοπεδώνουν ολόκληρες περιοχές.

Το «ΑΛ-ΤΖΑΖίρα» μετέδωσε από τη Μινγκόρα εικόνες έρημων δρόμων και πολλών κατεστραφμένων κτιρίων και η πακιστανική εφηκερίδα «Dawn» περιέγραψε τη Μινγκόρα, μια πόλη 300.000 κατοίκων, «σιωπηλή σα νεκροταφείο» με τα ελικόπτερα να κάνουν περιπολίες, στρατιώτες στις βοσικές διασταυρώσεις, πολλά καταστήματα και κτίρια στην αγορά κατεστραφμένα, μεγάλες ελλείψεις τροφίμων, το δίκτυο του ηλεκτρικού ρεύματος και των τηλεπικοινωνιών κατεστραφμένο και το δίκτυο ύδρευσης και αποχέτευσης να έχει υποστεί σοβαρές ζημιές, την αστυνομική δύναμη να έχει λιποτακτήσει, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι είναι απίθανο οι πρόσφυγες να επιστρέψουν στο κοντινό μέλλον.

Το συνεργείο του «Associated Press», που μπήκε στο χωριό Σουλτάνβασι της περιοχής Μπουνέρ, μετά την άρση της απαγόρευσης κυκλοφορίας από το στρατό για να επιστρέψουν οι κάτοικοι, μετέφερε συγκλονιστικές εικόνες. Στη μακροσκελή ανταπόκριση του (28/5/09), μεταξύ άλλων, αναφέρει: «Οταν ο πακιστανικός στρατός έδιωξε τους Ταλιμπάν από το βορειοδυτικό αυτό χωριό, κατέστρεψε μεγάλο μέρος απ' ό, τι υπήρχε εδώ. Μοχητικά F – 16, στρατιωτικά ελικόπτερα, τανκς και πυροβολικό μετέτρεψαν σε ερείπια σπίτια, τζαμιά και καταστήματα.

Οι διοικητές λένε ότι αυτή η δύναμη πυρός ήταν αναγκαία σε μια επι-

χείρηση στην οποία ισχυρίζονται ότι σκότωσαν 80 μαχητές. Ομως οι κάτοικοι που επιστρέφουν δεν το πιστεύουν. Αν και ένα καμμένο τανκ στην είσοδο του Σουλτάνβας δείχνει ότι οι Ταλιμπάν αντοπέδωσαν τα πυρά, οι χωρικοί υποστηρίζουν ότι οι περισσότεροι Ταλιμπάν κατέφυγαν στα βουνά...

Οι Ταλιμπάν δεν έβλα-
ψαν ποτέ τους φτωχούς
ανθρώπους, όμως η κυ-
βέρνηση κατέστρεψε τα πάντα, είπα-
ο Σερ Βαλί Χαν στο πρώτο συνεργείο
που έφτασε στο χωριό, που είχε 1.000
περίπου σπίτια. Μας αντιμετωπίζουν
σαν εχθρούς, μουρμούριζε καθώς μά-
ζευε τα σχισμένα φύλα ενός κορανί-
ου από τα ερείπια ενός από τα τρία
τζαμιά που καταστράφηκαν...

Οι κάτοικοι του Σουλτάνβας λένε
ότι οι μαχητές δεν απειλούσαν κανένα στο χωρίο τους...

Ο στρατός χρησιμοποίησε ελικόπτερα, F-16, τανκς και πυροβολικά στη μάχη για το Σουλτάνβας. Ενώ ο στρατός υποστηρίζει ότι αυτή η τακτική μειώνει τις απώλειες στρατωτών εξασθενώντας την αντίσταση πριν κινηθούν τα στρατεύματα μέσα σα στις περιοχές που βομβαρδίζονται, αρκετοί αναλυτές αφιερώνουν την αποτελεσματικότητά της εναντίον μιας μικρής, στο μεγολύτερο μέρος, ελαφρά οπλισμένης αντάρτικης δύναμης που κινείται μέσα και έξω από πόλεις.

Ο Χαν και πολλοί άλλοι ισχυρίζονται ότι οι μαχητές δεν έμεναν ποτέ στα σπίτια τους ούτε πριν ούτε μετά την επίθεση. Δεν υπήρχαν καθόλου πτώματα, αίμα ή εμφανώς θαμμένα πτώματα στα ερείπια. Οι δημοσιογράφοι δεν μπόρεσαν να βρουν κανένα σημάδι που να δείχνει ότι κάποιοι μαχητές είχαν σκάψει ορύγματα ή χρησιμοποιήσαν την περιοχή ως βάση...

Δύο αξιωματικοί που συμμετείχαν στις επιχειρήσεις στην Μπουνέρ μας είπαν ότι οι περισσότεροι από τους 400 μαχητές που πιστεύεται ότι υπήρχαν εκεί κατέφυγαν στα βουνά, έδαφος που γνωρίζουν πολύ καλύτερα από τον πακιστανικό στρατό...

Ωστόσο, η μάχη για την περιοχή είναι φανερό ότι δεν έχει τελειώσει. Μόλις έξω από το χωριό, ένα πρόχειρο φυλάκιο του στρατού δείχνει πού φτάνει ο έλεγχός του. Πέρα απ' αυτό, ο στρατός και οι χωρικοί λένε ότι έχουν τον έλεγχο οι Ταλιμπάν, κάνοντας περιπολίες με τα πόδια ή με μικρά φορτηγά...».

Τα Θύματα

Ενώ ο πακιστανικός στρατός ανα-
κοίνωσε ότι στη διάρκεια των επιχει-
ρήσεων έχουν χάσει μέχρι στιγμής τη
ζωή τους 286 στρατιώτες και 1.200
ισλαμιστές μαχητές, αριθμός που δεν
μπορεί φυσικά να επαληθευτεί, συ-
νεχίζει να κρατά επτασφράγιστο μυ-
στικό τις απώλειες άμαχου πληθυ-
σμού, με αποτέλεσμα να μπορούν να
γίνουν μόνο εικασίες.

Η «Ουάσιγκτον Ποστ» σε σχετικό ρεπορτάζ (27/5/09) αναφέρεται σε

αριθμός αγροτικών ζώων
έχει επίσης σκοτωθεί ή
χαθεί.

**Απίστευτη
αληθηλεγγύη**

Από τα 3 εκατομμύρια των προσφύγων, μόνο 200.000 μένουν σε υπερπλήρη και με άθλιες συνθήκες υγιεινής στρατόπεδα που έχει στήσει η κυβέρνηση, ενώ εκατοντάδες χιλιάδες έχουν βρει καταφύγιο σε σπίτια συγγλωνών ή άγνωστών τους αν-

γενών, φίλων ή ἀγνωστών τους ανθρώπων.

Χάρη στην κουλτούρα μιας απίστευτης για τα δυτικά ήθη φιλοξενίας που κυριαρχεί στην περιοχή, λίγοι άνθρωποι δεν έχουν βρει μέρος νομένουν και έχουν καταφύγει σε αυτοσχέδιους καταλισμούς. Οι Παστούν, που κυριαρχούν αριθμητικά στο βορειοδυτικό Πακιστάν, τηρούν έναν αρχαίο, όγραφο κώδικα τιμής, γνωστό ως Παστούνβαλι, που υπταγορεύει ότι ο οικοδεσπότης πρέπει να προσφέρει καταφύγιο, τροφή, και νερό στους φιλοξενούμενούς του, ανεξάρτητα από τον αριθμό τους και τα χρόνια φιλοξενίας.

Οι οικοδεσπότες, στη συντριπτική πλειοψηφία φτωχοί αγρότες, που επιβιώνουν μετά βίας καλλιεργώντας δημητριακά και καπνό, φιλοξενούν 4-5 οικογένειες προσφύγων, με 10-15 άτομα να κοιμούνται σε ένα δωμάτιο και σε πολλές περιπτώσεις να μοιράζονται 35 άτομα μια τουαλέτα. Πολλοί φιλοξενούν άγνωστους ανθρώπους, που τους μαζεύουν από τους δρόμους και τους μεταφέρουν στα σπίτια τους. Υπάρχουν περιοχές όπου οι πρόσφυγες είναι διπλάσιοι από τον αριθμό των κατοίκων, ενώ πολλοί φτωχοί οικοδεσπότες κινδυνεύουν να χάσουν όλα τα περιουσιακά τους στοιχεία και να περιέλθουν σε κατάσταση έσχατης φτώχειας, αφού για να καλύψουν τις ανάγκες των φιλοξενούμενών τους χρειάζονται χρήματα και αναγκάζονται να πουλούν γη και ζώα σε τιμή πολύ χαμηλότερη από

την τιμή της αγοράς ή να βάζουν ενέχυρο χρυσό ή κοδιμήσαται με τιμή μόλις το ένα πέμπτο της αξίας τους.

Το μεγαλείο της ολληλεγγύης ανάμεσα σ' αυτούς τους φτωχούς και «απολίτιστους» για τα δυτικά δεδομένα ανθρώπους αποτυπώνεται καθιστά διήλωση του επικειμενικής της διεύ

θνούς ανθρωπιστικής οργάνωσης «World Vision» στο Πακιστάν, Γκράχαμ Στρονγκ: «Οικογένειες έχουν προσφέρει καταφύγιο στο 90% των ανθρώπων που έχουν διαφύγει από τον πόλεμο. Μοιράζονται μαζί τους τα σπίτια τους, τα τρόφιμα, τα ρούχα και το νερό. Αυτές οι οικογένειες είναι ήδη φτωχές και γίνονται φτωχότερες στην πορεία. Καθώς η καταστροφή συνεχίζεται, οι οικοδεσπότες αναγκάζονται να πουλούν τη γη τους, τα ζώα τους και άλλα περιουσιακά στοιχεία σε τιμή πολύ χαμηλότερη από την αξία τους στην αγορά για να συνεχίσουν να παρέχουν τα απαραίτητα στους φιλοξενούμενούς τους. Η ηθική της μεγαλοψυχίας και της φιλοξενίας θέτει στους οικοδεσπότες το αγωνιώδες διλήμμα: να ζητήσουν από τους φιλοξενούμενους να φύγουν ή να χάσουν την περιουσία τους και να εκτοπιστούν οι ίδιοι. Είναι πολύ επαίσχυντο για τους οικοδεσπότες ή τις κοινότητες να αρχίσουν να ζητούν από τους φιλοξενούμενους να φύγουν. Ετσι οι άνθρωποι πουλούν τα περιουσιακά τους στοιχεία για να συνεχίσουν να προσφέρουν φιλοξενία».

Το κόστος του πολέμου στον άμαρχο πληθυσμό είναι πολύ βαρύ και θα γίνει πολύ βαρύτερο αν η πακιστανική κυβέρνηση υποκύψει στις πιέσεις του Λευκού Οίκου και επεκτείνει τον πόλεμο στο νότιο και βόρειο Βαζιριστάν. Η φιλοξενία εκατοντάδων χιλιάδων προσφύγων από τις κοινότητες των Παστούν προσφέρει προσωρινά μια ανάσα στην κυβέρνηση, αλλά ταυτόχρονα εγκυμονεί πολλούς κινδύνους. Γιατί γίνονται ζυμώσεις, η φτώχεια μεγαλώνει και οι Ταλιμπάν θα εκμεταλλευτούν την κατάσταση. Γι αυτό και διάφοροι πολιτικοί αναλυτές προειδοποιούν την κυβέρνηση ότι, αν δεν πάρει άμεσα και σοβαρά μέτρα ανακούφισης τόσο των προσφύγων όσο και των κοινοτήτων που τους φιλοξενούν, μπορεί να γεννηθεί μια νέα γενιά μαχητών.

Παρόλο που είναι δύσκολο και παρακινδυνευμένο να εκτιμήσει κανείς την εξέλιξη του αμερικάνικου πολέμου στο Πακιστάν με βάση τα μονόπλευρα και κατευθυνόμενα εν πολλοίς ρεπορτάζ του δυτικού τύπου, διαφαίνεται ότι τίποτα δεν έχει τελειώσει, ότι οι ισλαμιστές μοχλητές διατηρούν το μεγαλύτερο μέρος των δυνάμεων τους και συνεπάρχει επιφυλάσσουν πολλές εκπλήξεις στο Λευ-

**12 χρόνια στη φυλακή
χωρίς καν ένταλμα σύλληψης!**

Ο Μαχμούντ Αζάμ, μέλος της Χαμάς, αφέθηκε ελεύθερος στις 26 του Μάιη, αφού πέρασε 12 χρόνια στις ιστορικές φυλακές χωρίς ποτέ να του απαγγελθούν κατηγορίες, να περάσει από δίκη και να καταδικαστεί. Χωρίς καν να έχει εκδοθεί ποτέ σε βάρος του ένταλμα σύλληψης. Και σαν να μην έφταναν αυτά, του απαγορεύουν να ζήσει με την οικογένειά του στον προσφυγικό καταυλισμό της Τζενίν στη Δυτική Οχθη και τον στέλνουν εξορία στη Γάζα.

Ο Μαχμούντ Αζάμ υπήρξε ένας από τους επικεφαλής του κινήματος των παλαιστίνιων κρατουμένων στις ισραηλίνες φυλακές, γι' αυτό και η οργάνωση για τους φυλακισμένους «Wā'ad» στη Τζενίν οργανώνει γιορτή για να τον τιμήσει, έστω και απόντος του ίδιου, ενώ η κοινοβουλευτική ομάδα της Χαμάς τον υποδέχτηκε μπροστά στα ερείπια του κτιρίου της βουλής, που ισοπεδώθηκε από τους αεροπορικούς βομβαρδισμούς.

Αυτό που συνέβη τη νύχτα του περασμένου Σαββάτου στην πόλη Καλκούτα της Δυτικής Οχθής ήταν πέρα από κάθε προηγούμενο. Μέχρι σήμερα είχαμε δει πολλές κατασταλτικές ενέργειες της Παλαιοιστινιακής Αρχής ενάντια στις αντιστασιακές δυνάμεις (κλείσιμο ιδρυμάτων φιλικών προς την Χαμάς, μαζικές συλλήψεις, ακόμα και βασανιστήρια), οι πραιτοριανοί του Αμπάς, όμως, δεν είχαν διανοηθεί να εκτελέσουν εν ψυχρώ ηγετικά στελέχη της Αντίστασης στη Δυτική Οχθή. Στελέχη όπως ο διοικητής των δυνάμεων των ταξιαρχιών Ιζ-Εντίν-Αλ Κασάμ (ένοπλη πτέρυγα της Χαμάς) στη Βόρεια Δυτική Οχθή, Μοχάμεντ Σαμάν, ο οποίος εκτέλεστηκε με το βοηθό του, Μοχάμεντ Γιασίν, μετά από πολύωρη μάχη στην Καλκούτα.

Πάνω από 100 μέλη των δυνάμεων ασφαλείας του πλαισιού προέδρου Μαχμούντ Αμπάς περικύλωσαν το σπίτι που βρισκόταν ο Σαμάν, μετά τα μεσάνυχτα του περασμένου Σαββάτου. Μέχρι τα χαράματα της Κυριακής, γίνονταν μάχη, καθώς οι πραιτοριανοί του Αμπάς προσπαθούσαν να ανοικάσουν τον Σαμάν και τον Γιασίν να παραδοθούν. Εφτασαν μέχρι το σημείο να συλλάβουν τέσσερις αδελφούς του πρώτου κι έναν του δεύτερου, για να τους πιέσουν να παραδοθούν, αλλά μάταια. Ο Σαμάν και ο Γιασίν σκοτώθηκαν από τα πυρά των πλαισιονικών δυνάμεων ασφαλείας τα χαράματα της Κυριακής, μαζί με τον ιδιοκτήτη του σπιτιού, που έπεσε κι αυτός νεκρός από πλαισιονικές σφράγες. Σκοτώθηκαν και τρεις πραιτοριανοί, τους οποίους εξήρε το Αμπάς για τον «επαγ-

γελματισμό τους» και τη θεληστή τους «να εφαρμόσουν τους νόμους και την τάξη!»

Για ποια τάξη και ποιους νόμους μπορεί άρογε να μιλήσει κανένας στην κατεχόμενη Δυτική Οχθή; Την τάξη και τους νόμους της ισραηλινής κατοχής, των απελειωτών μπλόκων του ισραηλινού στρατού, των συλλήψεων και των απαγωγών, των απαγορεύσεων κυκλοφορίας, των εποικισμών που όλο και επεκτείνονται ή των εποίκων που καίνε πλαισιονικές κολλιέργειες και πετροβιολούν πλαισιονικά αυτοκίνητα; Οι μαχητές που δολοφονήθηκαν από τις δυνάμεις ασφαλείας του Αμπάς ήταν για

40 απ' αυτούς ήταν φοιτητές που έδιναν εξετάσεις!

Είναι φανερό ότι αυτό που επιδιώκει ο Αμπάς είναι να ικανοποιήσει τους Σιωνιστές, πιστεύοντας ότι με αυτό τον τρόπο θα πετύχει να εδραιώσει την εξουσία του και να γίνει ηγέτης ενός «πλαισιονικού κράτους». Ενός «κράτους» που θα αυτοσανιρείται καθημερινά σαν τέτοιο, αφού θα είναι απόλυτα ελεγχόμενο από τους Σιωνιστές (όπως απόλυτα ελεγχόμενοι από τους Σιωνιστές είναι και οι σπαθιάρης της Ραμάλας). Μήπως μπορεί να πιστεύει ότι η δολοφονία των δύο πλαισιονικών μαχητών, με κόστος το θάνατο αλλων τεσσάρων Πλαισιονιών, θα έκοψε το Ισραήλ να υποχωρήσει και να του δώσει ένα κράτος σε ασημένιο δίσκο; Ο Αμπάς κάνει θανάσιμο λάθος πιστεύοντας κάτι τέτοιο. Ο προκάτοχός του, Γιασέρ Αραφάτ, έκανε κάθε χειρονομία που θα μπορούσε να φανταστεί κανείς για να καθηυτυχάσει το Ισραήλ. Φυλάκισε και βασάνισε πολιτικούς του αντπάλους, και γι αυτό το σκοπό, δημιούργησε το «Δικαστήριο Κρατικής Ασφαλείας... Ναι,

οποίος σε άρθρο του με τίτλο «Σκορπώντας το διο το αίμα μας για να ευχαριστήσουμε το Ισραήλ» έγραψε:

«Για ποιες εθνικές κατακτήσεις μιλά αυτός ο άνθρωπος; Μήπως πιστεύει προγματικά ότι η Δυτική Οχθή είναι απελευθερωμένη περιοχή; Μήπως πιστεύει ότι αυτός και οι τσαρλατάνοι του, του Οσλο, απολαμβάνουν προγματική ανεξαρτησία και κυριαρχία στη Ραμάλα; Ή μήπως μπορεί να πιστεύει ότι η δολοφονία των δύο πλαισιονικών μαχητών, με κόστος το θάνατο αλλων τεσσάρων Πλαισιονιών, θα έκοψε το Ισραήλ να υποχωρήσει και να του δώσει ένα κράτος σε ασημένιο δίσκο; Ο Αμπάς κάνει θανάσιμο λάθος πιστεύοντας κάτι τέτοιο. Ο προκάτοχός του, Γιασέρ Αραφάτ, έκανε κάθε χειρονομία που θα μπορούσε να φανταστεί κανείς για να καθηυτυχάσει το Ισραήλ. Φυλάκισε και βασάνισε πολιτικούς του αντπάλους, και γι αυτό το σκοπό, δημιούργησε το «Δικαστήριο Κρατικής Ασφαλείας... Ναι,

ένα «κρατικό» δικαστήριο ασφαλείας για να υπηρετήσει ένα αυτονομικό κράτος χωρίς κράτος. Ο Αραφάτ ταξίδεψε ακόμα και στο Τελ Αβίβ, όπου φίλησε το κεφάλι της χήρας του Γιτζάκ Ράμπτιν, ως ενδειξη σεβασμού προς κάθε ανθρώπο που είχε διατάξει τους στρατιώτες του να σπάσουν τα κόκαλα των ογορών της Πλαισιονιστής. Οσο τα πρόγματα γίνονταν ακόμα πιο ξεκάθαρα, όλες οι τακτικές του Αραφάτ απέτυχαν να εντυπωσιάσουν μια αλαζονικά ρατσιστική ισραηλινή ηγεσία που πίστευε ότι οι μη-εβραίοι είναι στην καλύτερη περίπτωση υπάνθρωποι. Κι όταν έφτασε το μαχαίρι στο κόκαλο, το Ισραήλ ταπείνωσε τον Αραφάτ με προκλητική μυητσικά στο αρχηγείο του στη Ραμάλα. Τελικά, το Ισραήλ δηλητηρίασε τον Αραφάτ με τον ένα τρόπο ή τον άλλο, πιθανώς μέσω ενός βοηθού του. Δεν έμαθε τίποτα ο Αμπάς από τα λάθη του Αραφάτ;

Μάλλον αυτό που έμαθε εί-

ναι πως πρέπει να γίνει... λοχαρός του ισραηλινού στρατού. Οσο όμως υπάρχει Αντίσταση τόσο ο Αμπάς θα καταγράφεται απλά ως ένας τιπτόνιος προδότης της παλαιστινιακής υπόθεσης, που δίνει γην και ύδωρ στους Σιωνιστές, την ίδια στηγή που αυτοί εμφανίζονται αντιδραστικότεροι από ποτέ, αρνούμενοι ακόμα και τη λύση των δύο κρατών και τη μη επέκταση των ισραηλινών εποικισμών!

ΥΓ: Ως προς το τελευταίο, είμαστε πολύ καχύποποι με τη δημόσια αντιπαράθεση που έχει εκινήσει μεταξύ Νετανιάχου και Ομπάμα, με τον δεύτερο να δηλώνει ότι θα αλλάξει τακτική σε σχέση με τον Μπους, υπονοώντας ότι θα πάψει να βάζει βέτο στις καταδικαστικές αποφάσεις του ΟΗΕ. Σ' αυτό όμως θα εξαντλήσει την όποια πίεση στους Σιωνιστές, που αποτελούν το αμερικανικό προπύργιο στη Μέση Ανατολή τα τελευταία 60 χρόνια...

■ Ιράκ

Τεράστιο σκάνδαλο διαφθοράς

Μητέρα όλων των σκανδάλων διαφθοράς χορακτηρίζεται από πολιτικούς αναλυτές το σκάνδαλο που έχει ξεσπάσει το τελευταίο διάστημα στο υπουργείο Εμπορίου, αναγκάζοντας τον αρμόδιο υπουργό να παραιτηθεί.

Το υπουργείο Εμπορίου έχει την ευθύνη του προγράμματος διανομής τροφίμων με το δελτίο, από το οποίο εξαρτάται το 60% των Ιρακινών, και διαχειρίζεται για το σκοπό αυτό δισεκατομμύρια δολάρια. Οι αξιωματούχοι του υπουργείου έχουν γίνει διαβόητοι για τη διαφθορά και την απληστία τους, γιατί κατηγορούνται ότι τοσεπώνουν εκατομμύρια δολάρια αγοράζοντας αικατάλληλα τρόφιμα για το πρόγραμμα και χρεώνοντας τα στις διεθνείς τιμές.

Το σκάνδαλο έσπασε τον Απρίλιο, όταν η αστυνομία μπαίνοντας στο υπουργείο Εμπορίου για να συλλάβει 10 ανώτερους αξιωματούχους που κατηγορούνταν για διαφθορά και κατάχρηση δέχτηκε πυροβολισμούς από τους φρουρούς του υπουργείου. Η ανταλλαγή πυρών και η αναστάτωση που προκλήθηκε έδωσαν τη δυνατότητα και το χρόνο σε κάποιους αξιωματούχους, μεταξύ των οποίων δύο αδελφοί του υπουργού, να διαφύγουν από την πίσω πόρτα.

Η πολιτική κρίση γύρω από τη διαφθορά κλιμακώθηκε όταν κυκλοφόρησε πλατιά στη Βαγδάτη ένα βίντεο που δείχνει αξιωματούχους του υπουργείου Εμπορίου, μεταξύ των οποίων έναν αδελφό του υπουργού και τον εκπρόσωπο τύπου, να πίνουν αλκοόλ, να σχηλαμαρίζουν με πόρνες και να χλευάζουν τον πρωθυπουργό.

Ακολούθησε η παραίτηση του υπουργού Εμπορίου και κυβερνητική ανακοίνωση ότι ετοιμάζονται 1.000 εντάλματα σύλληψης αξιωματούχων που εμπλέκονται σε σκάνδαλα διαφθοράς. Μόνο που οι Ιρακινοί βλέπουν με πολλή επιφύλαξη την εκτροπεία ενάντια στη διαφθορά που δείχνει η κυβερνητική σύστημα. Είναι πασήγωντο ότι διάφοροι αξιωματούχοι αγοράζουν τα πόστα τους, τα οποία βλέπουν σαν ένα μέσο για να πλουτίσουν με δωροδοκίες ή αμοιβές για θέσεις εργασίας που προσφέρουν ή για συμφωνίες που κλείνουν.

Το σκάνδαλο στο υπουργείο Εμπορίου, εκτός των άλλων, θέτει σε κίνδυνο το πρόγραμμα διανομής τροφίμων με το δελτίο, το οποίο ξεκίνησε το 1995 από το Σαντάμ Χουσεΐν και σήμερα βρίσκεται υπό κατάρρευση. Σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα του υπουργείου Σχεδιασμού και Ανάπτυξης, το 18% των δικαιούχων του προγράμματος δεν πρόβεσαν να πάρουν όλα τα τρόφιμα για 13 μήνες και 32% για 7 - 12 μήνες, ενώ πολλοί διαμαρτύρονται συχνά για την χαμηλή ποιότητα των τροφίμων.

αμάχων από τάγματα θανάτου της κυβέρνησης (χιλιοί περίπου νεκροί Ταμίλ σε λουτρό αίματος λίγων ημερών), 100.000 Ταμίλ έχασαν τη ζωή τους. 800.000 Ταμίλ αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν την πατρίδα τους και να πλαισιώσουν μαζικά τις εθνικές εκκαθαρίσεις των Ταμίλ, τώρα που δεν υπάρχει αντίπαλο στρατιωτικό στην περιοχή. Και τα δίνει όλα σε αυτή την κατασταλτική περίοδο, με αρκετές μέρες χωρίς συστόιο, μ

Έχουμε λόγους

ΕΠΕΙΔΗ

- ◆ Οι εκλογές δεν είναι «γιορτή της Δημοκρατίας», αλλά γιορτή της άρχουσας τάξης, της τάξης των καπιταλιστών.
 - ◆ Η κοινοβουλευτική δημοκρατία δεν είναι παρά η απατηλή βιτρίνα που κρύβει τη δικτατορία της άρχουσας τάξης.
 - ◆ Πίσω απ' αυτή τη βιτρίνα κρύβονται η ανεργία, η λιτότητα, το σάρωμα των εργασιακών σχέσεων, οι συνεχείς ανατροπές στην κοινωνική ασφάλιση, ο φασισμός του δόγματος της «μπδενικής ανοχής», το κυνήγι των νέων, των μεταναστών, των «διαφορετικών».
 - ◆ Το ευρωκοινοβούλιο είναι θεσμός-ξεφτίλα ακόμα και για την αστική δημοκρατία.
 - ◆ Η τράπουλα των εκλογών είναι πάντα σπηλαδεμένη.
 - ◆ Οσες αλλαγές κι αν προκύψουν στους κοινοβουλευτικούς συσχετισμούς τίποτα δεν πρόκειται ν' αλλάξει στη ζωή μας, όσο απλά αναθέτουμε σ' αυτούς να μας εκπροσωπούν.
 - ◆ Δεν ανεχόμαστε να μας χτυπούν στην πλάτη κάθε φορά που έχει εκλογές κι ύστερα να εξαφανίζονται, κοροϊδεύοντάς μας κατάμουτρα.
 - ◆ Δεν πρόκειται να προκύψει καμιά ανασυγκρότηση του εργατικού, του νεολαίιστικου, του λαϊκού κινήματος μέσα από το εκλογικό αποτέλεσμα.
 - ◆ Επειδή τους είδαμε όλους μαζί ενωμένους να φτύνουν τις αγωνίες και τη διάθεση διαμαρτυρίας μας, λέγοντάς μας πως αποχή σημαίνει αδιαφορία, απομισό και ωχαδερωτισμό.

ΕΠΕΙΑΗ

- ◆ Αν οι εκλογές μπορούσαν ν' αλλάξουν τον κόσμο, θα ήταν παράνομες.

ΠΑ ΟΔΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΚΑΙ ΔΕΚΑΛΕΣ ΑΚΟΜΑ ΛΟΓΟΥΣ

Αύριο δεν πάμε στις κάλπες τους. Κάνουμε αποχή. Απογή συμειδοτή.

ΑΠΟΧΗ που εκφράζει την οργή μας.

ΑΠΟΧΗ που εκφράζει την απαξίωση του στριμένου εκλογικού παιγνιδιού

ΑΠΟΧΗ που είναι ταυτόχρονα ένα ραντεβού για τη Λειτέσσα και κάθε μέσα μετά τη Λειτέσσα.

ΠΑΝΤΕΒΟΥ στους δρόμους. Στους δρόμους της συλλογικότητας, των αναζητήσεων, των πολιτικών αντιπαραθέσεων, στους δρόμους της αντίστασης και του αγώνα.

Εμείς δε μετράμε «κουκιά». Μετράμε διαθεσιμότητες για την ανάπτυξη ενός κινήματος αντικαπιταλιστικού, που θα προσπαθήσει να «συναντηθεί» με τις αναζητήσεις και τους πόθους της εργαζόμενης πλειοψηφίας και της νεολαίας, να τροφοδοτηθεί απ' αυτούς και να τους μπολιάσει με αισιοδοξία, ανοίγοντας καινούργιους δρόμους.

ΔΡΟΜΟΥΣ αντίστασης στην άγρια επίθεση που συνοδεύει την πανκόσμια κοίση του καπιταλισμού.

ΔΡΟΜΟΥΣ αναζήτησης μιας νέας πολιτικής-επαναστατικής συλλογικότητας, που θα ξαναθέσει επί τάπτωτος το αίτημα της κοινωνικής απελευθέρωσης.

■ Τα ψεύτικα τα λόγια

Μπορεί το «σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα» να αποσύρθηκε από το οπλοστάσιο του ΠΑΣΟΚ ως σύνθημα, όμως τα σημαινόμενά του παραμένουν. Το βασικότερο, λοιπόν, απ' αυτά τα σημαινόμενα είναι ότι πρέπει ν' αλλάξει ο συσχετισμός στην Ευρώπη, να χάσουν την πλειοψηφία οι συντηρητικοί (βαρβαρότητα) και να την κερδίσουν οι σοσιαλδημοκράτες (σοσιαλισμός). Υποτίθεται, μάλιστα, ότι η συντηρητική κυριαρχία στην ΕΕ, που ευποδίζει την κίνησή της προς το... σοσιαλισμό, σηματοδοτείται από την παρουσία του Ζοζέ Μανουέλ Ντουράο Μπραόζι στην προεδρία της Κοινωνίας

Ελα, όμως, που την ανανέωση της δητείας του Μπαρόζο υποστηρίζουν οι πέντε από τις εφτά σοσιαλδημοκρατικές κυβερνήσεις που υπάρχουν σήμερα στην ΕΕ! Και μάλιστα, οι πιο σημαντικές απ' αυτές: η βρετανική του Μπράουν, η ισπανική του Θαπατέρο και η πορτογαλική του Σόκρατες. Πληροφορίες των τελευταίων ημερών, μάλιστα, φέρουν και τους γερμανούς σοσιαλδημοκράτες του SPD, που συγκυβερνούν με τους χριστιανοδημοκράτες του CDU, να οδηγούνται προς την υποστήριξη του Μπαρόζο, στο πλαίσιο ενός γενικότερου παζαριού που κάνουν.

Αυτά, για να ξέρουμε που σταματά η αλήθεια και αρχίζει το δούλεμα.

■ Απατεώνες

Στριμωγμένη η ηγεσία του Περισσού και βλέποντας ότι δύσκολα θα πιάσει το 9,48% που είχε στις προηγούμενες ευρωεκλογές, δεν διστάζει να λέει τα πιο χοντρά ψέματα, να κάνει στροφές (στα λόγια πάντα), ειδικά σε θέματα που βρίσκεται σε άμυνα. Ενα απ' αυτά τα δέματα είναι και η ιστορία της ιδιωτικοποίησης του λιμανιού του Πειραιά, που εκχωρήθηκε στην κινέζικη Cosco. Ακούσαμε, λοιπόν, την Παπαρήγα να λέει τα εξής εκπληκτικά, στη συνέντευξή της στη NET (Μ. Κοττάκης) στις 27 Μάρτιο:

«Λοιπόν, να το ξεκαθαρίσουμε. Ο κινέζικος καπιταλισμός αποφάσισε ν' αγοράσει το λιμάνι στον Πειραιά. Είμαστε αντίδετοι να το πάρει και ο κινέζικος καπιταλισμός κι αν δέλετε κι οποιαδήποτε χώρα ήταν σοσιαλιστική. (...) Είμαστε ριζικά αντίδετοι. Είτε Κινέζος, είτε Βρετανός, είτε Αμερικανός είναι ο καπιταλιστής. Μάλιστα, σήμερα μου είπαν πως ό,τι καινούριες προσλήψεις θα γίνουν, θα γίνουν με τον κατύπτωτο μαθρό. Οι Κινέζοι θα αναπτυ-

■ Ελεος με την αγριωματοσιγνη

Αφιέρωμα στις «72 μέρες της Παρισινής Κομμούνας» επιχείρησε να κάνει το «Ποντίκι», στο δισέλιδο «Ιστορία» που περιλαμβάνει κάθε φύλλο του. Μόνο που αυτός ή αυτή που έγραψε το δισέλιδο τα ‘κανε σαλάτα, αποδεικνύοντας για πολλοστή φορά πως όταν κάνεις μια δουλειά απλά για να βγεις από την υποχρέωση, χωρίς να αγαπάς το δέμα σου και να φλέγεσαι από την επιδυμία να το ψάξεις, το πιδανότερο είναι να ξεπέσεις ακόμη και στη γελοιότητα. «Η εφήμερη δόξα της 18ης Μπρυμαΐρ» είναι ένας από τους τίτλους που συνοδεύουν το αφιέρωμα. Και στο σώμα του αφιερώματος διαβάζουμε ότι μια από τις «πιο γνωστές αναλύσεις γύρω από τα γεγονότα εκείνης της περιόδου είναι αυτή του Καρλ Μαρξ στο έργο του "Η 18η Μπρυμαΐρ (18η Μαρτίου) του Λουδοβίκου Βοναπάρτου"

Ελεος, ρε παιδιά. Άλλος Μάρτης είναι αυτός στον οποίο αναφέρεται το συγκεκριμένο έργο του Μαρξ και άλλα γεγονότα, δυο δεκαετίες πριν την Κομμούνα. Ο Μαρξ έγραψε τη «18η Μπρυμαίρ...» μεταξύ Δεκέμβρη 1851 και Μάρτη 1852 [η Κομμούνα, ως γνωστόν, κράπτησε από τις 26 Μάρτη μέχρι τις 28 Μάη του 1871]. Αναφέρεται στα συνταρακτικά γεγονότα της πολιτικής-κοινωνικής πάλης στη Γαλλία μεταξύ 1848 και 1852. Το πραξικόπημα του Λουδοβίκου Βοναπάρτη έγινε στις 2 Δεκέμβρη του 1851 και ο Μαρξ το φωνεύεται στον τίτλο του έργου του, συγγρίνοντάς το με το πραξικόπημα της 18ης Μάρτη [Μπρυμαίρ] του 1793, με το οποίο ο λαπολέων Βοναπάρτης κήρυξε την Αυτοκατορία. Οσο για την Παρισινή Κομμούνα, ντως έχει γράψει έργο ο Μαρξ και ονομάσται «Ο εμφύλιος πόλεμος στη Γαλλία». Σημαντικότατο από ιστορική και δεωρητική άποψη και ιδιαίτερα επίκαιρο για τη συζήτηση που θα «ανάψει» μετά τα πρόσφατα «Δεκεμβριανά»

όπως αναδημοσιεύτηκε στην ελληνική συντηρητική «Καθημερινή», με την επισήμανση ότι κάθε ομοιότητα με τα καθ' ημάς **δεν** είναι συμπτωματική:

«Μέχρι να διαβάσω καλά τον τίτλο της χθεσινής Daily Mail είχα την εντύπωση ότι αναφερόταν στο σκανδαλώδες συμβόλαιο αξίας 6,2 δισ. στερλίνων για τη διαπλάτυνση του αυτοκινητοδρόμου M25. Εκανα λάθος. Η διαφθορά στα μεγάλα έργα στη Βρετανία συνεχίζεται ανενόχλητη, χωρίς να απασχολεί κανένα πρωτοσέλιδο - ούτε και καμία άλλη σελίδα. Η Εκστρατεία για Καλύτερες Μεταφορές υπολόγισε ότι δια μπορούσαμε να κατασκευάσουμε τους ίδιους δρόμους με 478 εκατ. στερλίνες. Κι όμως, τον Απρίλιο, το επίσημο κόστος του έργου άγγιζε τα 5 δισ. Το πράγμα γίνεται ακόμη χειρότερο. Με κάποιο αδιευκρίνιστο τρόπο, τις τελευταίες τεσσερις εβδομάδες, αποφασίστηκε ότι αντί να δώσουμε 5 δισ. για τη διαπλάτυνση τεσσάρων τμημάτων του αυτοκινητοδρόμου, δια δώσουμε 6,2 δισ. για τη διαπλάτυνση δύο τμημάτων. Μέσω της Ιδιωτικής χρηματοδότησης, κοινοπραξίες τραπεζών, κατασκευαστικών εταιρειών και εταιρειών παροχής υπηρεσιών κατασκευάζουν τις δημόσιες υποδομές της χώρας και αναλαμβάνουν τη λειτουργία τους. Η κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι αυτό συμφέρει περισσότερο, αλλά στην πραγματικότητα οι αριθμοί πίσω από όλα τα έργα που έχουν γίνει με αυτοχρηματοδότηση είναι μαγειρεμένοι. Η κυβέρνηση αναλαμβάνει τους κινδύνους, ενώ οι εταιρείες δρέπουν τα κέρδη, τα οποία συχνά είναι πολλαπλάσια της αξίας του έργου».

■ Υποκρίσια

«Τέρατα. Δεν υπάρχει άλλη λέξη από "τα τέρατα" για να χαρακτηρίσω τους ανδρώπους που κυβέρνησαν τις Ηνωμένες Πολιτείες επί 8 χρόνια, πριν από την εκλογή του Μπαράκ Ομπάμα».

Εμπλεως οργής ο νομπελίστας Πολ Κρούγκμαν κατακεραυνώνει την κυβέρνηση Μπους, μετά τις αποκαλύψεις από τον ίδιο τον Ομπάμα για τα βασανιστήρια που χρησιμοποιήθηκαν επί προεδρίας Μπους. Καλό το παραμύθι σας, προφέσορ Κρούγκμαν, αλλά δεν έχει δράκο. Αρκετά πια με την υποκρισία των αμερικανών liberals, που καμώνονται πιως δεν ήξεραν τίποτα και που καταδέουν τον οβολό τους για το παραμύθιασμα της ανδρωπότητας. Θα συμφωνήσουμε: τέρατα ο Μπους, ο Τσένι, ο Ράμσφελντ και οι υπόλοιποι της ρεπουμπλικανικής διοίκησης. Πώς θα χαρτακτηρίζατε, όμως, τον Κλίντον, τον Γκορ και τους υπόλοιπους της διοίκησης των Δημοκρατικών, που ξαπόλυσαν τα F-16 και τα «Στελδ» και γέμισαν τον κόσμο με βόμβες απειπλουτισμένου ουράνιου; Θέλετε, από την άλλη, να πιστέψουμε το παραμύθι ότι βασανιστήρια χρησιμοποίησαν μόνο επί Μπους οι διάφορες ευαγείς αμερικάνικες υπηρεσίες, όπως το Πεντάγωνο, η CIA, το FBI κ.λπ.;

■ Παταγώδης διάψευση

Μιας και καταπιστήκαμε με την υποκρισία των αμερικανών liberals, ας γράψουμε δυο λόγια και για τον άλλο νομελίστα, τον καθηγητή Στίβεν Τσου, διάσημο φυσικό και υπέρμαχο της προστασίας του περιβάλλοντος, που διορίστηκε από τον Ομπάμα υπουργός Ενέργειας. Ο νομελίστας Τσου, μέσα σε λίγους μόνο μήνες, ξεσήκωσε τα λόμπι των ανά την υφήλιο «οικολόγων», καθώς πήρε μια σειρά αποφάσεων που δρυμμάτισαν την εικόνα που με επιμέλεια έχτιζε επί τόσα χρόνια. Υπαναχώρησε από την αρχικά διακηρυχθείσα πρόθεσή του να μπλοκάρει την κατασκευή νέων εργοστασίων παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας με άνδρακα. Ζήτησε την επιβράδυνση της ανάπτυξης κινητήρων με χρήση υδρογόνου, ευδυγραμμίζομενος με τις απαιτήσεις της αυτοκινητοβιομηχανίας. Ετοίμασε ένα νομοσχέδιο για την ενέργεια και το περιβάλλον, σε σύμπνοια με τους Ρεπουμπλικάνους και τα λόμπι που στήριζαν τα συμφέροντα των μεγάλων βιομηχανιών, περικόποντας ακόμα και το στόχο της μείωσης της εκπομπής αερίων μέχρι το 2020 (από 20% που ήταν ο αρχικός στόχος σε 17%). Και έκοψε τις κρατικές χρηματοδοτήσεις σε διάφορα περιβαλλοντικά πρότζεκτ κατά 60%. Οπως καταλαβαίνετε, ειδικά το τελευταίο απετέλεσε casus belli για τα λόμπι των «οικολόγων», που θα μοιράζονταν πολλά απ' αυτά τα κονδύλια. Ο προφέσορ Τσου απλούστατα άλλαξε πεδίο εργασίας. Από εξέχον μέλος του «περιβαλλοντικού» λόμπι έγινε εξέχον μέλος της κυβέρνησης.

■ Κρύο πιάτο

Η εκδίκηση είναι ένα πιάτο που τρώγεται κρύο και ο Ζορμπάς, το αποπεμφδέν γκεσέμι της Δεξιάς εξακολουθεί να απολαμβάνει αυτό το πιάτο. Οι δικηγόροι των κατηγορούμενων πρώην στελεχών της Siemens, «μανούλες» στο επικοινωνιακό παιχνίδι (τζάμπα δήπτευσαν τόσα χρόνια στο ΠΑΣΟΚ Μαντζουράνης και Τσοβόλας;) ήξεραν πως στο πρόσωπό του δια έβρισκαν τον τέλειο μάρτυρα ενάντια στον ανακριτή Ζαγοριανό, που δεν ξέρει που πατά και που πηγαίνει. Και βέβαια, ο Ζορμπάς δεν τους χάλασε το χατήρι. Πήγε να καταδέσει κατά του ανακριτή και φυσικά κατέδεσε ότι είναι παράνομο να μη χορηγεί το σύνολο της δικογραφίας στους κατηγορούμενους που καλούνται να απολογηθούν. Ποιος να τον διαιψεύσει, ο Δένδιας;

Κρατικοδίαιτοι... επαναστάτες

Οταν στήνεις δημόσια αντιπαράθεση με τον Καρατζαφέρη, που σε κατηγορεί για σχέσεις με μεγαλοκαπιταλιστές και «αρπαχτές» από τα δημόσια ταμεία και συ του απαντάς ότι αυτός έχει σχέσεις με τον Εμφιετζόγλου και έβαλε επικεφαλής στο ευρωψηφοδελτίο τη Τζαβέλλα, που είναι άνθρω-

πος του Κόκκαλη και του Λάτση, τότε έχεις ξεπέσει πολύ χαμηλά. Πάρα πολύ χαμηλά. Τελευταίο επεισόδιο στο σ-

ριαλ «Καρατζαφέρης εναντί-

ον Περισσού» είναι η υπόθεση με το κτίριο που θα στεγάσει τα αρχεία του ΚΚΕ. Ο Καρατζαφέρης αποκάλυψε, ότι πήραν 250.000 ευρώ επιχορήγηση από τον ΟΠΑΠ και ο Περισσός απάντησε με πιληθώρα άρθρων στο «Ριζοσπάστη» και δηλώσεις στελεχών του. Η Παπαρήγα αφιέρωσε ολόκληρο το τελευταίο τμήμα της ομιλίας της

στη Θεοσαλονίκη για να απαντήσει στον Καρατζαφέρη! Τι είπε; «Χτυπά ανοιχτές πόρτες το γνωστό και μη εξαιρετέο παπαγαλάκι που ανακάλυψε ότι το ΚΚΕ ζητά χρήματα, ώστε να ανταποκριθεί στις ανάγκες του νέου κτιρίου. Στελλαμε ενυπόγραφες επιστολές σε όλους εκείνους, άτομα και κυρίως ιδρύματα, κρατικούς φορείς, τοπική αυτοδιοίκηση, διάφορα θεσμικά όργανα, επιστημονικά ίνστιτούτα, με πλήρη ενημέρωση τι θα κτίσουμε, πόσο θα κοστίσει, ακόμα και μακέτες. Ζητήσαμε στήριξη από όλους εκείνους που μας στήριξαν στη μεγάλη καταστροφή για

■ Πράσινη κωλοπιθάλα στα ζόρικα

Μια χαρά την περνούσαν οι «Οικολόγοι Πράσινοι», καθώς χωρίς να έχουν καμιά πολιτική δραστηριότητα «φουώσκωναν δημοσκοπικά, χάρη στο τρομακτικό «σπρώχιμο» από τους μνημονικούς της πνιγμένους προσώπους». Τον Ιανουάριο του 2013, η ομάδα αυτή ανακοίνωσε την επίσημη λήξη της δραστηριότητας της, με την ανακοίνωση της δημοσίευσης της αποκαλυπτικής απόφασής της για την αποστολή της στην Ελλάδα.

Ο Τρεμόπουλος είχε κάνει παλιότερα κάποιες δηλώσεις για το Μακεδονικό, οι οποίες, αν και από κοσμοπολίτικη (και όχι διεθνιστική) αφετηρία στέκονταν σωστά σε ζητήματα που έχουν να κάνουν με την ιστορική αλήθεια, που τόσο βάναυσα σα βιάζει ο ελληνικός εθνικισμός. Αυτές τις δηλώσεις ανέσυραν οι εθνικοφασίστες. Και ποια ήταν η απάντηση; Ο μεν Τρεμόπουλος άρχισε να στρογγυλεύει τις απόψεις του, δηλώνοντας: «Εμείς οι ντόπιοι Θρακομακεδόνες γνωρίζουμε πάλι καλά ότι η πολυπολιτισμική Θεσσαλονίκη και η Βόρεια Ελλάδα έγιναν ελληνικές το 1912 και κοιτάμε με ευθύνη τα μακριπρόθεσμα συμφέροντα της χώρας μας!» Η δε εκτελεστική γραμματεία των «Οικολόγων Πρασίνων» απετέχθη το σατανά, ανακοινώνοντας: «Οι συγκεκριμένες δηλώσεις του Μιχάλη Τρεμόπουλου έγιναν σε εποχή που ο ίδιος δεν κατεχει καμία κομματική θέση στους Οικολόγους Πράσινους, που αποτελούν συλλογική προσπάθεια και δεν έχουν αρχηγό. Στο ό,τι αφορά τις κατηγορίες περί συνεργασίας με το Ουράνιο Τόξο, απορρίψαμε ήδη από το 2004 και το 2007 τις βολιδοσκοπήσεις για εκλογική συνεργασία».

Φιλόδοξοι, αμοραλιστές, αδίστακτοι οπορτουνιστές, παλιτικοί χωρίς αρχές, έχουν σαν μοναδικό στόχο την αναρρίχησή τους στην εξουσία. Είναι ικανοί κάθε μέρα να αποκρύψουν αυτά που έχουν πει την προηγούμενη.

την πλημμύρα. Ζητήσαμε στήριξη όχι για το Κόμμα αλλά για το ανοιχτό στο λαό ιστορικό αρχείο, που αποτελεί μέρος της γενικότερης ιστορίας του τόπου. Τίποτα το κρυφό. Κύριοι, για άλλη μια φορά σας λέμε, δε σας φοβάμαστε, εσείς να φοβηθείτε το λαό όταν σας πάρει χρυσόπαιρί.

Αυτή η τοποθέτηση είναι γεμάτη μισές αλήθειες και ψεύτικα. Ας τα δούμε αναλυτικά.

Εἶναι ψέμα ὅτι κατασκευό-

Ζουν κτίριο για «ανοιχτό στη λαϊκή ιστορικό αρχείο». Το κτήριο γίνεται στον Περισσό, δημόπλατο στο υπάρχον κτίριο καθαρισμού. Θα ελέγχεται αποκλειστικά από αυτούς. Είναι χαρακτηριστικό ότι η είσοδος στο κτήριο δεν θα είναι ελεύθερη, όπως γράφηκε όταν για πρώτη φορά παρουσίασαν αναλυτικά το νέο κτίριο (Παναγιώτης Ζουσπάστης, 30.11.2008).

Είναι μισή αλήθεια αυτό που λένε για τις επιστολές Οντως, έστειλαν επιστολές στους κρατικούς φορείς και ζητούσαν λεφτά, όμως **αυτό δεν ανακοινώθηκε ποτέ**. Τάχα που τους έκραξε ο Καροτζακρέρις βγήκαν και το παραδέχτηκαν. Οχι μόνο δεν τα ανακοίνωσαν ποτέ, ότι ζητούν λεφτά από το κράτος, αλλά παρίσταναν και το βαρύ πεπόνι, δηλώνοντας ότι θα ζητήσουν λεφτά μόνο από το λαό. Ιδού τι δήλωνε το μαλος του ΠΓ του Περισσού Διόγοντικας, σε συνέντευξή του στο επίσημο κομματικό δργανό: «*Επίσης, στηρίζουμε την προοπτική μας, επίσης*

Οσοι παρακολούθησαν το περιβόλτο «ντιμπέιτ» των πολιτικών αρχηγών θυμούνται σήμουρα την ερώτηση που έκανε ο Σρόιτερ στην Παπαρήγα. Τη ρώτησε γιατί δεν δίνουν 1.400 ευρώ κατώτερο μισθό στους εργαζόμενους στις κομματικές επιχειρήσεις, αφού αυτό είναι το αίτημά τους. Θυμόσαστε, επίσης, ότι η Παπαρήγα, αντί να απαντήσει για τους εργαζόμενους των κομματικών επιχειρήσεων, απάντησε για τα κομματικά στελέχη: «Αυτός ο οποίος δουλεύει για το Κόμμα, πριν απ' όλα δεν κάνει επάγγελμα. Εθελοντικά στρατεύεσαι στο Κόμμα και δέχεσαι τους όρους του Κόμματος. Θα πάρει λοιπόν ένα μισθό, ούτε τον κατώτατο ούτε τον ανώτερο, αλλά το μέσο μισθό». Ξέρετε πώς παρουσίασε την επομένη το θέμα ο «Πρίζοσπάστης». Δεν έβαλε επιλέξει την ερώτηση του δημοσιογράφου, αλλά περιγραφικά. Και φυσικά τη διαστρέβλωσε, φέρνοντάς την στα μέτρα της απάντησης της Παπαρήγα: «Στη διευκρινιστική ερώτηση γιατί το ΚΚΕ δε δίνει στους υπαλλήλους του Κόμματος μισθό 1.400 ευρώ που προτείνει στην κυβέρνηση να θεσμοθετήσει, η Αλ. Παπαρήγα τόνισε...».

Δεν ξέρουμε ποιος είναι ο «μέσος μισθός» που παίρνουν τα κομματικά στελέχη και ούτε μας ενδιαφέρει, γιατί πράγματι δεν είναι εργαζόμενοι με την τυπική έννοια του όρου. Ομως, στις κομματικές επιχειρήσεις –και ειδικά στην «Τυποεκδοτική» με τους εκατοντάδες εργάτες και εργαζόμενους– δεν εργάζονται μόνο κομματικά μέλη. Ούτε καν κυρίως κομματικά μέλη. Αυτούς αφορούσε η ερώτηση και γι' αυτό η Παπαρήγα απάντησε... άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε. Τι να πει, ότι συμπεριφέρονται σαν συγνοί καπιταλιστές, που προσπαθούν ν' απομυζήσουν όση περισσότερη υπεραξία μπορούν; Τι θα γινόταν αν τα μισθολόγια των επιχειρήσεών τους ξεκινούσαν από 1.400 ευρώ και κλιμακώνονταν ανάλογα προς τα πάνω; Θα γινόταν ό, τι θα γινόταν και αν αυτή η διεκδίκηση καταχτίστηκε από τους εργαζόμενους. Δηλαδή, θα έβαζαν λιγότερα κέρδη στα κομματικά ταμεία. Γιατί δεν το κάνουν, λοιπόν; Και μη μας πουν ότι αυτά τα πράγματα οι εργάτες πρέπει να τα καταχτούν μόνοι τους και όχι να τους χαρίζονται, γιατί έχουν φροντίσει ώστε στην «Τυποεκδοτική» να μην κουνιέται φύλλο.

■ General Motors

Μια χρεοκοπία που διαλύει μύθους

Tο «ένα βήμα πριν τη χρεοκοπία», που γράφαμε σε σχόλιο της «Κ» πριν από ένα μήνα, έγινε τελικά από τη General Motors. Μια από τις μεγαλύτερες και παλαιότερες αμερικανικές εταιρίες (για πολλά χρόνια η μεγαλύτερη αμερικανική εταιρία και η πρώτη αυτοκινητοβιομηχανία της Αμερικής, που κατείχε τη μισή αγορά της), η General Motors, κήρυξε τελικά πτώχευση, μετά από ένα αιώνα ζωής, εν μέσω... χειροκροτημάτων από τους οικονομικούς αναλυτές.

Ολοι συμφώνησαν ότι δεν πήγαινε άλλο αυτή η κατάσταση και πως η General Motors πρέπει να εξυγιανθεί. Φυσικά, με τα λεφτά του κράτους (ποιου άλλου,), που θα πάρει το 60% των μετοχών της νέας εταιρίας, με το 17.5% να πηγαίνει στο συνταξιοδοτικό ταμείο του Εξπουλημένου συνδικάτου «United Auto Workers», ένοντι χρεών 20 δισ. δολαρίων της General Motors προς τους ασφαλισμένους εργάτες της!

Η «εξυγίανση» θα οδηγήσει στη δημιουργία δύο εταιριών. Μιας που θα κρατήσει τα πιο κερδοφόρα τμήματα της αγοράς (Chevrolet, Cadillac, GMC και Buick) και μιας που θα πάρει τα πιο ζημιογόνα (Pontiac, Saturn, Hummer και Saab). Η πρώτη ανοιμένεται να ζητεί από την προστασία των αμερικανικών δικαστηρίων μετά από 60 με 90 μέρες, ενώ η δεύτερη θα παραμένει για πολλά χρόνια ακόμα.

Φυσικά, αυτή η εξυγίανση θα έχει το κόστος της. Οχι μόνο τα 30 δισ. δολάρια που θα δώσει επιπλέον το αμερικανικό κράτος (έχει ήδη δώσει κοντά στα 20 δισ.), αλλά και τις μαζικές απολύτεις που θα φτάσουν τις 47.000 και ίσως να ξεπεράσουν τις 100.000 (σύμφωνα με το CNN, 1/6/09), αν οι 2.000 από τις 6.000 αντιπροσωπείες αυτοκινήτων, που θα πάψουν τηλέον να ανήκουν στην General Motors, κλείσουν. 650.000 συνταξιούχοι και τα μέλη των οικογενειών τους, που εξαρτώνται από την υγειονομική περιθαλψή που κάλυπτε η εταιρία, θα δουν περικοπές στην κάλυψη τους, αν και σύμφωνα με το CNN για την ώρα δεν έχουν επηρεαστεί οι συντάξεις τους.

Η πτώχευση της General Motors, η τέταρτη μεγαλύτερη στην ιστορία των ΗΠΑ, διαλύει πολλούς μύθους γύρω από την κρίση που έχει ξεσπάσει εδώ κι ενάμιση χρόνο. Πρώτα απ' όλα, διαλύει το μύθο ότι η κρίση αφορά κατά κύριο λόγο τη «χρηματοπιστωτική σφαίρα». Αν ήταν έτσι, δεν θα ήταν δυνατόν να καταρρεύσει ένας μονοπωλιακός κολοσσός με πάνω από 250 χιλιάδες εργαζόμενους παγκόσμια, που από το 1931 μέχρι το 2007 κατείχε την πρώτη θέση στις παλήσεις παγκόσμια, πουλώντας αυτοκίνητα και φορτηγά σε 140 χώρες. Αν αυτό συμβαίνει σε ένα τέτοιο κολοσσό, τότε τα αίτια της κρίσης είναι πολύ βαθύτερα από την «ανάρμοστη συμπεριφορά» ορισμένων golden boys. Εδώ έχουμε καθαρή κρίση «υπερπαραγωγής», όχι με την έν-

νοια ότι παράγονται περισσότερα εμπορεύματα από αυτά που έχει ανάγκη η κοινωνία, αλλά περισσότερα από αυτά που οι αγοραστές (που στην πλειοψηφία τους ανήκουν στις εργαζόμενες τάξεις) μπορούν να αγοράσουν.

Ο δεύτερος μύθος που διαλύεται είναι αυτός που αναζητά διέξodo από την κρίση στην κρατική προστασία. Η General Motors πήρε μπόλικο χρήμα από τον κρατικό κορβανά (για 20 δισ. αναφέρουν τα οικονομικά έντυπα της αμερικανικής κεφαλαιοκρατίας). Κι όμως, δε γλύτωσε την πτώχευση.

«Καιρός είναι οι κρατικοί σοσιαλιστές μας, που τους τυφλώνει μια ωραία αρχή, να καταλάβουν επιτέλους ότι στη Γερμανία τα μονοπώλια ποτέ δεν επεδίωκαν τέτοιο σκοπό και αποτελέσμα, δηλαδή να εξυπηρετούν τους καταναλωτές ή έστω να αφήνουν στο κράτος ένα μέρος από το επιχειρηματικό τους κέρδος, μα πάντα χρησίμευν μόνο για να εξυγάνουν με την κρατική βοήθεια τις ιδιωτικές βιομηχανίες που βρίσκονται σχεδόν στα πρόθυρα της χρεοκοπίας». Αυτά τα λόγια, που γράφτηκαν από ένα περιοδικό γερμανών αιστών οικονομολόγων («Η Τράπεζα») πριν από 97 χρόνια (!) και τα αναφέρει ο B.I. Λένιν στο μνημείωδες έργο του «Ιμπεριαλισμός το ανώτατο στάδιο του καπιταλισμού», ταιριάζουν «γράντι» σε όλους αυτούς που έγιναν τώρα «σοσιαλιστές» και υποκλίνονται στο «σωτήριο» αστικό κράτος.

Αυτό το κράτος δεν έπαψε ποτέ να λειτουργεί ως «συλλογικός καπιταλιστής» και να ενεργεί όχι με γνώμονα τη στήριξη των εργαζομένων αλλά της κεφαλαιοκρατίας (όποια μορφή και αν έχει αυτή). Αυτό αποδεικνύεται περίτρανα και στην περίπτωση της General Motors. Το αμερικανικό κράτος θα δώσει 50 δισ. δολάρια μέχρι να σταθεί στα πόδια της η «νέα» General Motors, η οποία μέσα σε 6 έως 18 μήνες θα ξαναγίνει ιδιωτική, σύμφωνα με αξιωματούχο του αμερικανικού υπουργείου Οικονομικών. Μια εταιρία όχι μόνο πιο αποδυναμωμένη από την προηγούμενη (δεν θα συγκρίνεται ούτε με την Τογιότα, σύμφωνα με το αμερικανικό περιοδικό Business Week), αλλά ακόμα πιο ληστρική για τους εργαζόμενούς της. Κι αυτό είναι που πρέπει να μας ενδιαφέρει.

«Με πολύ πιο μικρό χρέος και ένα αναθεωρημένο συμβόλαιο εργασίας, που θα οδηγεί τα κόστη πλησιέστερα σε ζένες αυτοκινητοβιομηχανίες στις ΗΠΑ, η νέα General Motors έχει την ευκαιρία να ξανακερδίσει την κερδοφορία και να γίνει ανταγωνιστική ξανά», υποστηρίζει το Business Week (1/6/09) κι όλοι καταλαβαίνουμε τι σημαίνει αυτό. Η καπιταλιστική κρίση θέτει επί τάπητος το ζήτημα των εργασιακών ανατροπών σε βάρος της εργατικής τάξης. Αυτό γίνεται παγκόσμια και θα πετύχει αν δεν υπάρξει εργατική αντίσταση. Αν δεν το καταλάβουμε αυτό, μαύρες μέρες μας περιμένουν...

■ Προκλητική δικαστική παρέμβαση της ΟΙΥΕ

Αναζητούν καλούς... δουλέμπορους

Σε μια προκλητική δικαστική παρέμβαση, που βάλλει ευθέως ενάντια στον αγώνα για το διώριμο των εργολάβων-δουλέμπορων από την καθαριότητα, προχώρησε την περασμένη εβδομάδα η συνασπισμοπαστική πλειοψηφία της Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδας. Εκανε πρόσθετη παρέμβαση σε αίτηση ασφαλιστικών μέτρων που κατέθεσε η εργολαβική εταιρία KSM του Γ. Καβουρίδη, που έχει δώσει προσφορά λίγο παραπάνω. Αυτός δηλαδή, δεν θα χρησιμοποιήσει τις γνωστές δουλεμπορικές μεθόδους για να βγάλει δύσιο για την πάρεμβαση.

Αντικειμενικά, η παρέμβαση της ΟΙΥΕ λειτουργεί υπέρ του δεύτερου εργολάβου. Η ΟΙΥΕ, βεβαία, το αρνείται, όμως ας μειοψήφισε στο μειοδοτικό διαγνωσμό.

Δηλαδή, ο ένας εργολάβος προσπαθεί να πάρει τη δουλειά από τον άλλο και η ΟΙΥΕ παρέμβαίνει στη δικαστική διαδικασία ζητώντας το ίδιο πράγμα, με διαφορετική επιχειρηματολογία. Οχι μόνο παρενέβη, αλλά έβγαλε και διθυραμβική ανακοίνωση, πανηγυρίζοντας ότι «για πρώτη φορά δικαστική αρχή στη χώρα μας απαγορεύει (και μάλιστα με προσωρινή διαταγή) τη μη κατακύρωση του έργου σε ιδιωτη, η προσφορά του οποίου πασιφάνως καταστραπτεί πή προστατεύει την εργατική νομοθεσία και τη συλλογική σύμβαση».

Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι ο Πηρούνιας, που έκανε τη χαμηλότερη προσφορά, έχει κα-

τά νου το δουλεμπόριο, μέσω του οποίου αυξάνει το περιθώριο κέρδους του. Ομως, ο Πηρούνιας ήδη έχει το έργο του καθαρισμού του Μετρό. Αν δεν κατακυρώθει α' αυτόν η νέα σύμβαση ποιος θα την πάρει; Θα την πάρει ο Καβουρίδης, που έχει δώσει προσφορά λίγο παραπάνω. Αυτός δηλαδή, δεν θα χρησιμοποιήσει τις γνωστές δουλεμπορικές μεθόδους για να βγάλει δύσιο για την πάρεμβαση;

Εμέις θα ρωτήσουμε κάτι αλλο: αφού είναι τόσο πολυπρόγμων η διοίκηση της ΟΙΥΕ, τι έκανε για να υλοποιήσει η συμφωνία μεταξύ ΠΕΚΟΠ και διοίκησης του ΗΣΑΠ για την εκδίωξη του εργολάβου και την πρόσληψη μόνιμου προσωπικού; Οταν πρόκειται για την αντικατάσταση ενός εργολάβου με έναν άλλο, «καλό», παρέμβανταν και ευρύτερο δημόσιο τομέα; Μήπως οι θέσεις και οι προτάσεις της ΟΙΥΕ και της ΓΣΕΕ εμπρέριχουν τέτοιου ειδους ενέργειες; Μήπως;

Εμέις θα ρωτήσουμε κάτι αλλο: αφού είναι τόσο πολυπρόγμων η διοίκηση της ΟΙΥΕ, τι έκανε για να υλοποιήσει η συμφωνία μεταξύ ΠΕΚΟΠ και διοίκησης του ΗΣΑΠ για την εκδίωξη του εργολάβου και την πρόσληψη μόνιμου προσωπικού, κάνουν το κορόδιο, αφήνοντας την ΠΕΚΟΠ μόνη της με τα θηρία, εργολάβους και μάνατζερ.

Παράθυρο χωρίς τη Μπολκενστάιν

Όπως είναι γνωστό, η περιβόλητη Οδηγία Μπολκενστάιν, που επιπρέπει τη μεταφορά εργαζόμενων από μια χώρα σε άλλη και την απασχόλησή τους με όρους (αμοιβή, ασφάλιση, ωράριο) της χώρας προέλευσης ακόμα δεν έχει ενσωματωθεί στο κοινοτικό δίκαιο. Ομως, έχει ήδη βρεθεί πράθυρο στο ελληνικό δίκαιο, ώστε να εφαρμόζεται το καθεστώς που προβλέπει αυτή η Οδηγία.

Πριν λίγο καιρό, 60 περίπου ειδικευμένοι εργάτες από τη Λευκορωσία και τη Λιθουανία απασχολήθηκαν στην κατασκευή νέων δεξαμενών των ΕΛΠΕ στο διυλιστήριο της Θεσσαλονίκης. Τους εργάτες έφερε η κατασκευαστική εταιρία «Αθηνά ΑΤΕ», η οποία έδωσε το έργο υπερολαβία σε μια λευκορωσική εταιρία, η οποία έφερε τους αλλοδαπούς εργάτες σαν δούλους, πληρώνοντάς τους με εξευτελιστικά μεροκάματα

Καμπάνια στους σταθμούς, το εργοστάσιο, τα γραφεία και διλούς τους χώρους του ΗΣΑΠ ξέκινης από τις αρχές της εβδομάδας η «Κόντρα», με στόχο την ευαισθητοποίηση όλων των εργαζόμενων (στον ΗΣΑΠ και στον εργολάβο καθαριότητας) και τη σύμπτηξη ενός μετώπου που θα βοηθήσει τον αγώνα για το διάξιμο του δουλέμπορου από τον ΗΣΑΠ και την πρόσληψη μόνιμου προσωπικού καθαριότητας. Ενός αγώνα που τελευταία έχει μετενομαστεί στον αγώνα για την εργατική επίθεση.

Συμπληρώθηκαν πέντε μήνες από τότε που η Συμβολική εργάτρια-συνδικαλίστρια Κωνσταντίνα Κούνεβα δέχτηκε δολοφονική επίθεση με βιτριόλι από πληρωμένους μπράβους των δουλέμπορων-εργολάβων, που σε συνεργασία με το αστικό κράτος και τους φορείς του λυμαίνονται την καθαριότητα των δημόσιων κτιρίων. Σ' αυτό το χρονικό διάστημα, οι κρατικές αρχές, πρότειναν αποπροσανατολίζοντας την έρευνα και πότε αδιαφορώντας, έκαναν ό,τι περνούσε από το χέρι τους προκειμένου να μείνουν ασύλληπτοι οι φυσικοί και ηθικοί αυτουργοί αυτής της δολοφονικής επίθεσης.

Ομως δεν είναι μόνο αυτό. Φρόντισαν και εξακολουθούν να φροντίζουν να παραμείνει στο απιροβόλητο το σύστημα του δουλέμπορου, που ανθεί στον κλάδο της καθαριότητας, στο δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα. Το σύστημα ενάντια στο οποίο οργανίστηκε η Κούνεβα, ως εργάτρια και ως μαχητική συνδικαλίστρια της ΠΕΚΟΠ. Ετσι, η Κωνσταντίνα παραμένει διπλά οδικού καίσαρα: και ως άτομο που υπέστη μια δολοφονική επίθεση και ως μαχητική συνδικαλίστρια που οργανίστηκε ενάντια στο δουλέμπορο και γ' αυτό δέχτηκε την επίθεση.

Ολοι ήξεραν, κανένας δεν μιλούσε

Η δολοφονική επίθεση στην Κωνσταντίνα Κούνεβα στάθηκε αφορμή για να γίνει ευρέως γνωστό το φαινόμενο του δουλέμπορου στην καθαριότητα, που ανθεί και στην καρδιά του δημόσιου τομέα. Εκεί που υποτίθεται ότι πρέπει να γίνονται σεβαστοί οι νόμοι και οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας.

Ενα σύστημα που όλοι γνώριζαν ότι υπήρχε, όμως έκαναν το κορόδι και δεν μιλούσαν, ανοίγοντας την δρέξη στους εργολάβους-δουλέμπορους για μεγαλύτερη αυθαιρεσία, για περισσότερες παραβιάσεις, για την επιβολή ενός καθεστώτος τρόμου στους εργαζόμενους/ες, με καθημερινούς εκβιασμούς, με προσλήψεις και απολύτεις έξω από κάθε έννοια εργατικής νομοθεσίας, με παραβίαση του ωράριου και των ασφαλιστικών τους υποχρεώσεων, με ψεύτικες υπογραφές σε μισθολόγια κ.λπ. κ.λπ.

Ενα βήμα μπροστά, πολλά βήματα πίσω

Μετά τη δολοφονική απόπειρα, δημιουργήθηκε για πρώτη φορά ένα υπολογίσμιο κίνημα, που δεν περιορίστηκε μόνο στην έκφραση της απαραίτητης αλληλεγγύης στην Κ. Κούνεβα, αλλά έθεσε για πρώτη φορά με τέτοια ένταση το αίτημα της κατάργησης του δουλέμπορου και της πρόσληψης μόνιμου προσωπικού στην καθαριότητα, με συμβάσεις αορίστου χρόνου.

Το κίνημα αυτό δεν έμεινε μόνο στα λόγια. Με μαχητικές ενέργειες στήριξε τον αγώνα της ΠΕΚΟΠ, που για πρώτη φορά από την ίδρυσή της είδε τον αγώνα της να αποκτά προσωπική νίκη. Για πρώτη φορά είδε να μην της γυρίζουν την πλάτη, να μην προσπαθούν να την απομονώσουν, να την κλείσουν στη γωνία.

Για πρώτη φορά από τότε που θεσπίστηκαν οι εργολαβίες και ξεκίνησε το δουλέμπορο στην καθαριότητα, κρατικοί φορείς βρέθηκαν αντιμέτωποι με την προσπτική κατάργησης των εργολαβών. Αναγκάστηκαν να κάνουν συμφωνίες για διάξιμο των εργολάβων, όπως έγινε στο ΑΠΘ και τον ΗΣΑΠ, εταιρία στην οποία εργάζονταν η Κωνσταντίνα Κούνεβα.

ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΤΗΣ «ΚΟΝΤΡΑΣ» ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΤΟΥ ΗΣΑΠ

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ να διώξουμε τους δουλέμπορους

Όταν, όμως, υπέγραφαν αυτές τις συμφωνίες, δεν το έκαναν με ειλικρίνεια. Το έκαναν υποκριτικά και υστερόβουλα. Προσπαθούσαν να κερδίσουν χρόνο, ποντάροντας στο ξεφούσκωμα του κινήματος αλληλεγγύης και την αποδυνάμωση της ΠΕΚΟΠ, ώστε όλα να παραμείνουν ίδια κι απαράλλαχτα: οι δουλέμποροι στα πόστα τους και η ΠΕΚΟΠ στη γωνία, να μαζεύει κατογγελίες και να μην προλαβαίνει να τρέχει στις Επιθεωρήσεις Εργασίας.

Αυτή είναι η κρατική γραμμή. Αυτό αποδεικνύεται από το ότι η κυβέρνηση παραδίνει τώρα και την καθαριότητα των σχολείων στους εργολάβους. Εκείνο που τους νοιάζει είναι να τσακιστούν οι εργασιακές σχέσεις, να περνούν όλοι και περισσότεροι εργαζόμενοι/ες στην απόλυτη επισφάλεια.

Στις 2 Απρίλη, ύστερα από παρέμβαση της ΠΕΚΟΠ και του κινήματος αλληλεγγύης, ο διευθύνων σύμβουλος του ΗΣΑΠ Χ. Αραπατσάκος υπέγραψε με την ΠΕΚΟΠ και τα σωματεία εργαζόμενων του ΗΣΑΠ συμφωνία, που προβλέπει:

α) Αποβολή του εργολάβου καθαριότητας (ΟΙΚΟΜΕΤ), λόγω πολλών πιστοποιήμενων παραβιάσεων των όρων της μεταξύ τους σύμβασης.

β) Πρόσληψη μόνιμου προσωπικού καθαριότητας από τον ΗΣΑΠ, με συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου.

Η συμφωνία αυτή δεν εφαρμόστηκε. Δημιουργήθηκε μόνο μια Επιτροπή για την επεξεργασία των όρων πρόσληψης μόνιμου προσωπικού μέσω ΑΣΕΠ, που και αυτή δεν κατέληξε σε μία πρόταση, αλλά σε δύο, τις οποίες θα στελεῖ στο ΔΣ του ΗΣΑΠ. Το μόνο σίγουρο είναι ότι έτοι μια χαθεί κι άλλος χρόνος, αντί να επιταχυνθούν οι σχετικές διαδικασίες.

Και βέβαια, ο εργολάβος παραμένει στον ΗΣΑΠ και παριστάνει τώρα τον νομοταγή, σε συμπαγνία προφανώς με τη διοίκηση της επιχείρησης. Περιμένει να περάσει η μπόρα, για ν' αρχίσει ξανά το... θεάρεστο έργο του, που το ξέρουν καλύτερα από τον καθένα οι εργαζόμενες και οι εργαζόμενοι στην καθαριότητα του ΗΣΑΠ.

Η διοίκηση του ΗΣΑΠ, μέσω του οικονομικού

διευθυντή Ν. Συρράκου, ξεκαθάρισε στην ΠΕΚΟΠ ότι δεν σκοπεύει να διώξει τον εργολάβο, μέχρι να λήξει η σύμβασή του! Η υπογραφή που έβαλε ο διευθύνων σύμβουλος πετάχτηκε στα σκουπίδια.

Και όμως, η ΠΕΚΟΠ έχει υποβάλει σαιρή και συγκροτημένη άποψη από τις 5 Μάη. Συγκεκριμένα, μετά την αποπομπή του εργολάβου και μέχρι να ολοκληρωθεί η διοικησία πρόσληψης μόνιμου προσωπικού, πρότεινε να συνεχιστεί η καθαριότητα στον ΗΣΑΠ από το υπάρχον προσωπικό καθαριότητας, με σύναψη συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, όπως προβλέπει το άρθρο 21 του Ν. 2190 (πρόσληψη προσωπικού για πρόσκαιρες και κατεπείγουσες ανάγκες) ή με όποιον άλλο τρόπο επιλέξει ο ΗΣΑΠ, πάντοτε υπό το πρίσμα της διασφάλισης των εργαζόμενων στον εργολάβο.

Γιατί δεν δέχεται αυτή την πρόταση η διοίκηση του ΗΣΑΠ; Γιατί δεν θελει να διώξει τον εργολάβο. Θέλει να τον κρατήσει τουλάχιστον για άλλα δύο χρόνια, με την υστερόβουλη σκέψη ότι θα τον κρατήσει (αυτόν ή κάποιον άλλο) για πάντα. Γιατί δεν θελει να προσλάβει προσωπικό καθαριότητας ο ίδιος ο ΗΣΑΠ.

Μπορεί να υπάρξει λύση εδώ και τώρα

Εργαζόμενοι/ες του ΗΣΑΠ

Η λύση βρίσκεται στα δικά σας χέρια. Τα σωματεία σας έχουν συνυπογράψει τη συμφωνία μεταξύ ΗΣΑΠ και ΠΕΚΟΠ. Αυτή τη συμφωνία που αθετεί τώρα η διοίκηση του ΗΣΑΠ.

Εσείς πρέπει να ζητήσετε από τα συνδικαλιστικά σας όργανα και από τους εκπροσώπους σας στο ΔΣ του ΗΣΑΠ να απαιτήσουν να εφαρμοστεί η συμφωνία της 2ης Απριλίου. Δηλαδή:

1. Να υπάρξει άμεσα απόφαση για προκήρυξη διαγωνισμού για πρόσληψη από τον ΗΣΑΠ μόνιμου προσωπικού καθαριότητας. Αντιλαμβανόμαστε τις επιφυλάξεις σας για την εφαρμογή του αντεργατικού νόμου 3429, όμως στην προκειμενη περίπτωση εκείνο που πρωτεύει είναι να φύγει ο εργολάβος από την καθαριότητα, να τάψει να ανθεί το δουλεϊό δίπλα σας. Οταν ολοκληρωθεί ο διαγωνισμός, μπορείτε μέσω της συνδικαλιστικής σας οργάνωσης να απαιτήσετε να προσληφθούν οι μόνιμοι εργαζόμενοι στην καθαριότητα με βάση τον Κανονισμό Προσωπικού του ΗΣΑΠ. Αν το θέσετε τώρα σαν προπατούμενο, στην πράξη και παρά τη θελήση σας θα λειτουργήσει σαν άπλω για την παραμονή του εργολάβου.
2. Να αποφασίσει άμεσα το ΔΣ του ΗΣΑΠ να αποβάλει τον εργολάβο και να προσλάβει προσωπικό καθαριότητας με συμβάσεις ορισμένου χρόνου, επικαλούμενο τις υπαρκτές πρόσκαιρες και κατεπείγουσες ανάγκες.

Μόνο εσείς μπορείτε να το κάνετε αυτό, γιατί εσείς και όχι η ΠΕΚΟΠ έχετε εκπροσώπους στο ΔΣ του ΗΣΑΠ.

Το χρωστάτε στους συναδέλφους και τις συναδέλφισσές σας που εργάζονται δίπλα σας, στην καθαριότητα, και τους αντιμετωπίζουν σαν σ

■ Πολιτική απότομα

«Ο κόρμος είναι εξαιρετικά απογοητευμένος και εξαιρετικά πιεσμένος. Το ερώτημα είναι αν η απογοήτευση θα διοχετεύεται σε αποχή ή σε ένα ισχυρό μήνυμα αποδοκιμασίας. Η κυβέρνηση έχει ήδη στο συρτάρι τα μέτρα που θα ανακοινώσει την επομένη των ευρωεκλογών. Και όλοι ξέρουμε για τι μέτρα πρόκειται. **Η αποχή, λοιπόν, είναι ψήφος ανοχής σε αυτά τα μέτρα.** Οποιος καταλαβαίνει τι παίχνιδι παίζεται, οφείλει να δώσει το "παρών" στην κάλπη και να συμβάλει με την ψήφο του σε ένα αποτέλεσμα που θα κλονίσει το πολιτικό σκηνικό». Τάδε έφη Τσίπρας, σε συνέντευξη στην «Ελευθεροτυπία». Πιεσμένοι οι ίδιοι από το δημοσκοπικό ξεφουσκωμα και από τη χαμηλότατη συσπείρωση (μόλις 45%) που έδειχναν τα γκάλοπ μέχρι και την προηγούμενη βδομάδα, ξεπερνούν τα όρια της πολιτικής αλητείας. Και ο Τσίπρας ξεπερνά τα όρια του κωλοπαδισμού, για να μιλήσουμε σε μια γλώσσα που ίσως καταλαβαίνει.

■ Μπογιατζήδες της Ευρωένωσης

«Πόσο ευρωπαϊστές είναι όλοι αυτοί που βάζουν τις αγορές πάνω από την Ευρώπη?» Γιωργάκης Παπανδρέου; Οχι, Αλέξης Τσίπρας. Ρέστα εδώσε ο επικεφαλής της προεκλογικής καμπάνιας του ΣΥΡΙΖΑ το τελευταίο χρονικό διάστημα, αικολούθωντας κατά πόδας όχι τον Περισσό (που έχασε τα περί αποδέσμευσης και εστιάστηκε στα περί «απειθαρχίας» και «ανυπακοής»), αλλά το ΠΑΣΟΚ, που επίσης ζητά δήθεν τροποποιήσεις στο Σύμφωνο Σταθερότητας, «έλεγχο στις αγορές» και άλλα τέτοια ηχηρά και εξίσου αριστα.

Τι είναι τελικά οι «αγορές» και τι είναι η «Ευρώπη?» Δεν είναι ο καπιταλισμός οι «αγορές»; Και η «Ευρώπη» δεν είναι ένα σύνολο αστικών κρατών, που χρέος τους έχουν να προστεύουν τον καπιταλισμό; Μπορούσε να γίνει διαφορετικά; Μπορεί να γίνει διαφορετικά; Δηλαδή, ο Τσίπρας, ο Αλαβάνος, ο Χουντής, η Σωτηρίου, ο Παπαδημούλης είναι «ευρωπαϊστές» και δεν είναι ο Καραμανής και ο Παπανδρέου, ο Σαρκοζί και η Μέρκελ, ο Μπράουν και ο Θαταπάτερο;

Ζητούν αντικατάσταση του Συμφώνου Σταθερότητας από «ένα νέο Σύμφωνο για την Κοινωνική Συνοχή και την Πλήρη Απασχόληση που θα συνοδεύεται και από μια διαφορετική στρατηγική για την ενοποίηση της Ευρώπης». Ας μας πουν οι εμάς αυτή τη μαγική συνταγή, που θα μετατρέψει τον καπιταλισμό σε παράδεισο, με πλήρη απασχόληση και μάλιστα σε συνθήκες πολιτικής κρίσης. Εχει και η κοροϊδία τα όριά της, όμως οι Συρίζαις έχουν ξεσάλωσει τόσο πολύ (είναι και η δημοσκοπική καθίζηση, βλέπετε), που συμπεριφέρονται κυριολεκτικά σαν ΠΑΣΟΚ, θέλοντας να τραβήξουν κάποιους ψηφοφόρους που προτιμούν πιο «ορίτζινα» καταστάσεις, με προοπτική εξουσίας.

Όταν πρέπει να γίνει κάπως συγκεκριμένος, ο Τσίπρας καταφέγγει στο νέο του ίνδαλμα, τον... Ομπάμα. Αυτόν φέρνει συνεχώς σαν παράδειγμα. Ο Ομπάμα -λέει- μπορεί και κάνει παρεμβάσεις στην οικονομία, ενώ στην Ευρώπη κάνουν κουμάντο οι ευρωτραπεζίτες, που δεν επιτρέπουν στις πολιτικές ηγεσίες να παρεμβαίνουν και να τονώνουν με δανεικά τις επιχειρήσεις. Δεν μας λέει, όμως, τι έκανε ο Ομπάμα στην περίπτωση της General Motors. Πώσες χιλιάδες εργαζόμενοι πήραν το δρόμο της ανεργίας, για να έχυγιανθεί η εταιρία και να περάσει και πάλι στον ιδιωτικό τομέα, ενώ οι προηγούμενοι μεγαλομέτοχοι και τα golden boys της δεν ενοχλήθηκαν καθόλου και θα μπορούν να επανεπενδύσουν τα κέρδη που συσσώρευσαν, εκεί που θα «μυρίσουν» το μέγιστο κέρδος.

Αυτή η προεκλογική περίοδος έφερε τα αποκαλυπτήρια όλων των συνιστώσων του ΣΥΡΙΖΑ και ιδιαίτερα εκείνων που το παίζουν αντικαπιταλιστικές.

Νόμο κατά του δουλεμπόριου ζητά η ΠΕΚΟΠ

Παραθέτουμε Δελτίο Τύπου που εξέδωσε την Πέμπτη η ΠΕΚΟΠ:

«Χορτάσαμε από τα λόγια τα μεγάλα και περιμένουμε να πάρουν την πρωτοβουλία να πρωθήσουν σχετική πρόταση νόμου για την κατάργηση των εργολαβιών. Επειδή βλέπουμε ότι υπάρχει πλήρης απραξία στειλάμε επιστολή σε όλα τα κόμματα για να δεσμευτούν στην πράξη και να πρωθήσουν τις προτάσεις μας για την κατάργηση των εργολαβιών, του καθεστώτος εκμετάλλευσης συνανθρώπων μας ιδίως οικονομικών μεταναστών εκτός ΕΕ, ένταξη όλου του κλάδου στα βαρέα ανεξαρτήτου ωραρίου κ.λπ.

Καλούμε όλα τα κόμματα να δεσμευτούν και να πρωθήσουν τις προτάσεις μας, να καταργηθεί το δουλεμπορικό καθεστώς που βιώνουμε όλοι μας.

Μίζερη παραμένει η πολιτική προστασίας και ανάπτυξης των δασών

Παγιώθηκε η κυβερνητική πολιτική των πολύ περιορισμένων πόρων από τον Ειδικό Φορέα Δασών (ΕΦΔ) και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ) για την προστασία και ανάπτυξη των δασών. Επιπλέον, οι πόροι αυτοί δίνονται παράκαιρα, με αποτέλεσμα να μεγεθύνονται τα προβλήματα που δημιουργούνται στα δάση από τις καταστροφικές πυρκαγιές.

Κάθε χρόνο πρέπει να γίνονται εγκαίρως προσλήψεις οκταμηντών για να καλυφθούν στοιχειώδως οι ανάγκες για τη θήρα, τους εθνικούς δρυμούς και τα κρατικά εργοστάσια. Αντί αυτοί να προσληφθούν την άνοιξη του 2008, προσλήφθηκαν το Δεκέμβρη του 2008 και έχουν να πληρωθούν από τον Απρίλη του 2009. Με τη κουράγιο να δουλέψουν οι οκταμηντές, όταν ο χρόνος που παραμένουν απλήρωτοι το τρίτο δεκαετέρο τους δύο μήνες.

Κάθε χρόνο πρέπει να προσλαμβάνονται έγκαιρα εργάτες για την προστασία

και ανάπτυξη των δασών. Εχει παραγωθεί να προσλαμβάνονται κάθε χρόνο 1.400 τριμηνίτες. Φτάσαμε στις 6 Ιουνίου και ακόμη το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους δεν έχει δώσει την έγκριση για τους διορισμούς αυτούς. Σύμφωνα δε με εκτιμήσεις αρμόδιων υπηρεσιακών παραγόντων, θα απαιτηθεί 1,5 μήνας μέχρι να γίνει η κατανομή και η πρόσληψη των τριμηνίτων. Αυτό σημαίνει ότι, καλώς εχόντων των πραγμάτων, οι προσλήψεις αυτές θα ολοκληρωθούν το τρίτο δεκαετέρο του Ιούλη!

Κατά τη διάρκεια των συζητήσεων για τη διαμόρφωση του δασοκτόνου νόμου στις υπηρεσίες του υπουργείου Γεωργίας, είχε διατυπωθεί, σε κάποια από τα σχέδιά του, η πρόταση να εγγράφονται στον προϋπολογισμό 50 εκατ. ευρώ το χρόνο για τη δασοπροστασία. Η πρόταση αυτή κρίθηκε ασύμφορη και απορρίφθηκε. Στη θέση της μπήκε η διάταξη για τη δημιουργία του Ειδικού Φορέα Δασών στο πλαίσιο του

Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών, στον οποίο θα εγγράφεται ποσό γύρω στα 8 εκατ. ευρώ το χρόνο. Μέχρι το φθινόπωρο του 2007, που ανέλαβε την αρμοδιότητα για τα δάση ο υφυπουργός Γεωργίας Κ. Κιλτίδης, δεν είχε δοθεί ούτε ένα ευρώ από το ΕΦΔ για τη δασοπροστασία. Ο ΕΦΔ είχε ανοίξει μεν, αλλά οι εκταμιευθέντες πόροι καλύψουν άλλες τρύπες. Λέγεται ότι οι πόροι αυτοί ζεπέρασαν τα 130 εκατ. ευρώ.

Στην περίοδο Κιλτίδη δόθηκαν γύρω στα 8 εκατ. ευρώ για τη δασοπροστασία, ενώ μαζί με τις δαπάνες του ΠΔΕ το συνολικό κονδύλι δεν ξεπέρασε τα 15 εκατ. ευρώ, που είναι ένα πολύ πενιχρό ποσό για να καλύψει τις δαπάνες που απαιτούνται για να γίνουν όλα τα έργα δασοπροστασίας. Με αποφάσεις του υπουργού Γεωργίας Σ. Χατζηγάκη (που κράτησε την αρμοδιότητα για τα δάση), εγκρίθηκαν μέχρι τώρα μόνο 2,969 εκατ. ευρώ για έργα δασοπροστασίας. Ενώ το

άνοιγμα του ΕΦΔ υπαγορεύτηκε από τις μεγάλες καταστροφικές πυρκαγιές του καλοκαιριού του 2007, ο Κ. Κιλτίδης προπογανδιστικά το πίστωσε σαν προσωπική του επιλογή, που «υπαγορεύθηκε από την αγάπη του για τα δάση και την προστασία τους».

Μίζερη παραμένει, λοιπόν, η δασική πολιτική της κυβέρνησης. Εάν δε φέτος οι θερμοκρασίες είναι πάλι υψηλές, το αποτέλεσμα θα είναι να έχουμε και πάλι πολλές καταστροφικές φωτιές, αφού παραμένει το πρόβλημα των πολλών χωματερών μέσα και κοντά στα δάση, που αποτελούν, μαζί με τις υψηλές θερμοκρασίες και τη χαμηλή βροχόπτωση, την κύρια αιτία των πυρκαγιών στην Ελλάδα. Η κυβέρνηση ασκεί αυτή την πολιτική προστασίας των δασών όχι από ελλειψη πόρων ή από ανικανότητα, αλλά γιατί θέλει να δημιουργήσει τους όρους για μαζικό αποχαρακτηρισμό δασών που θα παραδοθούν βορά στην περιβόητη ανάπτυξη.

Δήμαρχος δικτατορίσκος

Στις 18 Σεπτέμβρη του 2008 ο δήμαρχος Καλαμαριάς Χρ. Οικονομίδης τιμώρησε την υπάλληλο του δήμου Μαρία Γαλανάκη με το πρόστιμο της αφαίρεσης από το μισθό της των αποδοχών

5 εργάσιμων ημερών για «ανάρμοστη συμπεριφορά» προς την προϊσταμένη της Διεύθυνσης Διοικητικών Υπηρεσιών.

Στις 23 Μάρτη του 2009 το

βιούλιο Υπαλλήλων ΟΤΑ Νομού Θεσσαλονίκης απάλλαξε ομόφωνα την υπάλληλο.

Ο δήμαρχος, όμως, αντί να δεχτεί την ομόφωνη αυτή απόφαση, επιμένει σ

■ Θράσος Περισσού

Αισχρή καπηλεία ενός αγώνα

Ηξετιπωσιά δε γνωρίζει όρια για τον Περισσό. Οι δυνάμεις του μέσα στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση πολεμούν από τη στιγμή που συγκροτήθηκε το Συντονιστικό των Νηπιαγωγών (στη λογική ό,τι δεν ελέγχουμε είναι εχθρικό, αλλά και λόγω της γενικότερης θεσμολογίας τους και της συμμετοχής τους σε επίπεδο κορυφής στο παιχνίδι της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας). Οι ίδιες δυνάμεις δεν έχουν πάρει καμιά πρωτοβουλία, σε επίπεδο διαδικασιών κινήματος (κίνημα αυτές θεωρούν, μόνο τις άμαζες πια και αποστεωμένες γενικές συνελεύσεις και τις διαδικασίες που ορίζει ο τυπικός συνδικαλισμός και φυσικά την αφεντομούτσουνάρα τους, το ΠΑΜΕ), ώστε να πιεστούν οι συνδικαλισταράδες της ΔΟΕ (κυρίως η ΠΑΣΚ) να προσδιορίσουν συγκεκριμένα αγωνιστικά βήματα και κινήσεις για την υπεράσπιση του Δημόσιου Νηπιαγωγείου.

Τη μαζικότατη Πανελλαδική Συνάντηση των Νηπιαγωγών στο Μαράσλειο, στις 8 του Μάρτη, τη σαμποτάρισαν και την «τίμησαν» μόνο δια μιας εκπροσώπου, έτσι για τα μάτια. Τη συλλογή υπογραφών, για να υπάρξει άμεση νομοθετική κατοχύρωση του διδακτικού ωρα-

ρίου των νηπιαγωγών, στο πλαίσιο του ισχύοντος σε όλη την υπόλοιπη Πρωτοβάθμια, αναπόσταστο μέρος της οποίας αποτελεί το Νηπιαγωγείο, και στην προοπτική της θεσμοθέτησης ενιαίου ωραρίου για όλους τους εκπαιδευτικούς (Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας) την καταγγέλλουν και την υπονομεύουν. Σε επίπεδο θέσεων για την Προσχολική Εκπαίδευση, έχουν την αντιδραστική θέση των «Παιδικών Κέντρων», που στις σημερινές συνθήκες, της άγριας υποχρηματοδότησης της Παιδείας, της σκόπιμης σύγχυσης ανάμεσα στους Παιδικούς Σταθμούς και το Νηπιαγωγείο, της επιβολής

του Ολοήμερου Σχολείου-παιδιοφυλακτήριου ώστε το κεφάλαιο να εκμεταλλεύεται ανεμπόδιστα τους «απαλλαγένους» από τη φροντίδα των παιδιών τους γονείς, καθιερώνοντας σχέσεις εργασίας-λάσπιχο, της συστηματικής εξώθησης του Νηπιαγωγείου στις άγκαλες των ιδιωτών και των Δήμων (το Δημοτικό, Γυμνάσιο, Λύκειο έπονται στην αλυσίδα της κακόρημης αποκέντρωσης), οδηγεί στη μετατροπή του Νηπιαγωγείου σε παιδικό σταθμό, με όλα τα συμπαροματούντα (οι καλές προθέσεις οδηγούν στην κόλαση).

Τέλος, για τη Συνάντηση Νηπιαγωγών-Ωρομισθίων στο Σύ-

νταγμα, το προηγούμενο Σάββατο (συνάντηση πολλαπλών δράσεων και αγώνα για την υπεράσπιση του Δημόσιου Σχολείου, που η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΔΟΕ αναγκάστηκε ύστερα από μεγάλη πίεση των νηπιαγωγών, αλλά και λόγω των δυσμενέστατων εξελίξεων στην Προσχολική να καλύψει), οι δυνάμεις του Περισσού δεν κούνησαν ούτε το μικρό τους δακτυλάκι. Κι όμως, αυτή τη Συνάντηση (στην οποία το ΠΑΜΕ Εκπαίδευτικών «συμμετείχε» στα όρια της, αυστηρά περιχαρακμένο πίσω από το πανό του), ο ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ ισχυρίζεται ούτε λίγο - ούτε πολύ, ότι την καθοδήγησαν οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ.

«Απέναντι στην προσπάθεια εκφυλισμού του αγώνα των νηπιαγωγών (από ποιους; Μήπως από το Συντονιστικό;) και στην υιοθέτηση λειψών αιτημάτων από τη ΔΟΕ, το ΠΑΜΕ Εκπαίδευτικών, δίνοντας το δικό του προσανατολισμό, κάλεσε νηπιαγωγούς, ωρομίσθιους και αναπληρωτές να διεκδικήσουν το δικαίωμα για μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους» γράφει στο φύλλο της Τρίτης, 2 Ιουνίου.

Ε, λοιπόν, η ξετιπωσιά και το θράσος έχουν και όρια! Γιούλα Γκεσούλη

Γαλλικές εταιρίες οργανώνουν master

Η πλήρης υποτογή των Πανεπιστημίων στις επιχειρήσεις και την αγορά είναι το δόγμα του καιρού μας. Διακηρύσσεται και εφαρμόζεται με επιμονή, ειδικά μετά τη Μπολόνια. Η πρόσφατη Σύνοδος των υπουργών-αρμόδιων για την τριτοβάθμια εκπαίδευση στο Βέλγιο, που αποτίμησε τα αποτελέσματα της Μπολόνια και χάραξε τις κατευθύνσεις ως το 2020, έδωσε νέα ώθηση σ' αυτή τη διαδικασία, που μετατρέπει τα Πανεπιστήμια σε παραρτήματα των επιχειρήσεων και όχημα για την αύξηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου. Πιστές σ' αυτό το πνεύμα, 20 καπιταλιστικές γαλλικές επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα (μεταξύ των οποίων ALCATEL-LUCENT, BNP PARIBAS BANK, CARREFOUR GROUP, DASSAULT, EMPORIKI BABK, GENIKI BANK, NOVOTEL, OMEGA, SOFITEL ATHENS AIRPORT, TELEPERFORMANCE, κ.λπ.), σε συνεργασία με το γαλλικό Πανεπιστήμιο Paris 13 και το κολέγιο IdEF, παράρτημα του Paris 1 και του Paris 13 στην Ελλάδα αναπτύσσουν δράση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Προσφέρουν 20 υποτροφίες σε πτυχιούχους ελληνικών, γαλλικών ή ευρωπαϊκών Πανεπιστημίων για την παρακολούθηση προγράμματος μεταπτυχιακών σπουδών, που οδηγεί σε master. Οι υπότροφοι περνούν από διάφορα «κόσκινα», τα οποία καθορίζουν οι εταιρίες, ώστε να προσληφθούν στη συνέχεια σε «θέσεις καριέρας» σ' αυτές. Κατ' αρχήν, οι υποψήφιοι καλούνται να υποβάλλουν αίτηση. Στη συνέχεια, αν επιλεγούν, υποβάλλονται σε γραπτή εξέταση και στο τέλος οι επιτυχόντες στη γραπτή εξέταση καλούνται σε συνέντευξη από τους εκπροσώπους των εταιριών. Προφανώς, οι εκπρόσωποι των καπιταλιστών δεν ελέγχουν μόνο τις γνώσεις στο συγκεκριμένο αντικείμενο που τους αφορά, αλλά τεστάρουν κυρίως τις απόψεις τους υποψήφιου, τη στάση ζωής τους, τις διαθέσεις τους σε σχέση με το πόσο είναι διατεθειμένος, ως αυριανός εργαζόμενος στην εταιρία, να ξεπιρετήσει με τον καλύτερο τρόπο τα συμφέροντα της καπιταλιστικής επιχείρησης. Βέβαια, οι υποψήφιοι που θα πάρουν μέρος σ' αυτό το διαγωνισμό (αποκαλείται Διαγωνισμός Αριστείας-Καριέρας «20 στα 20»), δεν είναι δύσκολο να συναινέσουν σε μια τέτοια προσπάθεια, αφού εν δυνάμει αποτελούν τον τηληθυσμό από τον οποίο οι εταιρίες στρατολογούν τα στελέχη τους (άριστη γνώση αγγλικής και γαλλικής ως προϋπόθεση, νοοτροπία γιάπτη, παρτίδες με Γαλλική Πρεσβεία, Γαλλικό Ινστιτούτο και τα ρέστα). Αυτό, όμως, δε μειώνει το μέγεθος και τη δύναμη της καταγγελίας για το πώς οι επιχειρήσεις, διευκολυνόμενες από τις αστικές κυβερνήσεις, χώνουν τη μουσούδα τους στα Πανεπιστήμια, παίρνουν μέρος στις προσπάθειες ιδιωτικοποίησης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και κάνουν «παιχνίδι» με τα διάφορα «κολέγια».

Οι καπιταλιστές θέλουν να είναι απολύτως σίγουροι για το αν οι σπουδαστές του προγράμματος θα τους είναι αφοσιωμένοι ψυχή τε και σώματι. Γι' αυτό και τους δοκιμάζουν πρώτα -αφού οι υπότροφοι ολοκληρώσουν τα μαθήματα του μεταπτυχιακού προγράμματος- και σε πεντάμηνο πρόγραμμα stage σε μια από τις επιχειρήσεις, εξασφαλίζοντας παράλληλα γι' αυτό το διάστημα φθηνό εργατικό δυναμικό. Το πρόγραμμα, που πραγματοποιείται για τρίτη συνεχή χρονιά, στηρίζεται από τη Γαλλική Πρεσβεία, το Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών, το Ελληνογαλλικό Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο και την AFIC. Στη διαφημιστική δε καμπάνια του προγράμματος, οι μπίζνες των γαλλικών επιχειρήσεων σε ελληνικό έδαφος, που χρησιμοποιούνται ως όχημα ενα «κολέγιο» και δύο γαλλικά Πανεπιστήμια και τελούν υπό την σκέπη του ελληνικού καπιταλισμού (και όλων των αρμόδιων υπουργείων, του Παιδείας συμπεριλαμβανομένου), αναφέρονται ως «κοινωνική δράση που απαντά στα αιτήματα των καιρών»!

μετωπίζουν (που έχουν συγκεκριμένη αιτία και προέλευση, το ίδιο αυτό το σάπιο κοινωνικό σύστημα και κατά προέκταση και το γκρίζο σχολείο) οι υπαίτιοι της όποιας αιτημάτως τους ως εκπαίδευτικών συνθηκών κάτω από τις οποίες ζει και εργάζεται ο εκπαίδευτος, καφιά νύχτη δε γίνεται στην εκπαίδευτη πολιτική και τις άνωθεν επιλογές και αναλυτικά προγράμματα που εφαρμόζονται στο σχολείο. Υπάρχει μόνο η προσωπική ευθύνη, η ατομική δυνατότητα, δύναμη ή αδυναμία. Πάρτε γεύση μερικών: Πόσο συχνά 1) Νοιώθω συναισθηματικά εξαντλημένος από τη δουλειά μου 2) Νοιώθω ήδη κουρασμένος όταν ξυπνώ το πρωί και έχω να αντιμετωπίσω ακόμα μια μέρα στη δουλειά 3) Νοιώθω εξουθενωμένος από τη δουλειά μου 4) Νοιώθω απογοητευμένος από τη δουλειά μου 5) Στην πραγματικότητα δεν νοιάζομαι πολύ για τι συμβαίνει σε μερικούς μαθητές μου 6) Το γεγονός ότι στη δουλειά μου έχει άμεση σχέση με ανθρώπους με κάνει να νοιώθω υπερβολική έντοση 7) Νοιώθω ότι έχω καταφέρει πολλά αξιολόγα πράγματα α' αυτή τη δουλειά 8) Νοιώθω ότι δεν αντέχω άλλο πια... ότι έχω φτάσει στα όρια της αντοχής μου...

Τα συμπεράσματα δικά σας.

Καλυμμένη αξιολόγηση

Μπορεί η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών να μην εφαρμόζεται (ακόμη) επίσημα και γενικευμένα, χάρις στις αντιστάσεις των εκπαιδευτικών, που δεν ξεχωρίζουν τα «καλά» του επιθεωρητισμού, σποραδικά, όμως, και «αθώω» κάποιοι Σύμβουλοι τη βάζουν στην πράξη, καλώντας τους εκπαιδευτικούς να συμπληρώσουν ερωτηματολόγια στο τέλος της σχολικής χρονιάς. Τους συνηθίζει, όμως, στην ίδια της αξιολόγησης, μεγεθύνει τα φοβικά σύνδρομα απένα

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ No 5

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δυο χιλιάδες και εννέα: father τα μαδες τα νέα;
Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινοσκουφίτσα.

«Δεεεεεν πειράζουμε το Κοράνι, ούούούούτε το σκίζουμε, βγάζουμε τα παπούτσια μας όταν μπαίνουμε σε μουσουλμανικό ναόσσο, δεεεεεν βγάζουμε τις γυναικείες μαντίλες και αφήνουμε τους άλλους να κάνουν την προσευχή τους». Ξεκινήσαμε σήμερα με ένα απόσπασμα από το υπό έκδοση εγχειρίδιο «ψηλά μορφωμένοι, εκπαιδευμένοι κι ευγενικού φίλοι του πολίτη» και ευχαριστούμε τα στελέχη της προσχολικής και πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης που θοήθησαν στη σύνταξη. Σε επόμενο φύλλο –τη συνδρομή της διδασκαλικής ομοσπονδίας και παιδοψυχολόγων– θα μιλήσουμε για τη λεπτότητα, τη βασική μόρφωση, τη στοιχειωδώς ανδρώπινη συμπεριφορά και άλλες εξωτικές συνήθειες, καδώς και για κακές συνήθειες όπως ένιες συναναστροφές...

Και δε μου λέτε γελοιωδέστατε: πότε δα μπουν κάμερες στα νηπιαγωγεία όπου εκκλήσπονται οι εμπνευστές του νέου Δεκέμβρη; Τι λέει η δραστηρά ταπενότητά σας για την καθολική επέκταση του μέτρου και τι για το γεγονός ότι τα Δεκεμβριανά δεν προέρχονται πλέον από αγγλορουφιανικές συνεργασίες; Μνημόνευσα τους άγγλους και δυμήδηκα ότι το μέτρο «κάθε σπίτι ή σχολείο και ρουφιάνος», που εφαρμόζεται με απόλυτη επιτυχία εκεί, δεν ήρθε ακόμα εδώ. Τι περιμένετε, με τόση υστέρηση δα πάμε στη σύγκληση για ευρωπαϊκή σύγκλιση;

Ακου Λασι παν! Αυτά είναι τα αρχικά των πέντε κομμάτων της θουλής. Αυτά τα κόμματα λοιπόν που σχηματικά αναπαρίστανται με μούντζα (μόνο με ένα χέρι παρακαλώ, για να είμαστε ακριβείς), συνεπικουρούμενα από κάνα δυο ντουζίνες άλλα (τώρα βάζουμε χεράκια, ποδαράκια και ζητάμε και τη βοήθεια του κοινού), πρωταγωνιστούν αυτές τις ημέρες στον κεντρικό πολιτικό μπερντέ, ουχί μόνο της ψωροκώστανας, αλλά σύμπασας της γηραιάς ηπέρου. Κι έχω την ιερά υποχρέωση που απορρέει εκ της ιδιότητος (πωλητικό ον, κατά Αριστοτέλη) αλλά και του λειτουργήματός μου (RAF-3)*, να σας νουδετήσω: Οπως όλοι γνωρίζουμε –μετά από τόσα εκατομμύρια ευρώ που δαπανήθηκαν, αφαιρούμενα αγογύστως από τις τσέπες μας– αύριο ψηφίζουμε για την καλή μας Ευρώπη, που τόσα χρόνια ψηφίζει κι αυτή η καμένη για μας. Ψηφίζουμε για να συνεχίσει κι εκείνη να το κάνει και να μη χάσουμε ούτε ίχνος απ’ αυτή την απεριγραπτή ομορφιά που βιώνουμε. Για να τη δωρακίσουμε, να την προασπίσουμε και να την καταστήσουμε άτρωτο φρούριο της συνεργασίας των εδών, των ελευθεροτυπιών, των ποντικιών και των real news. Δεν έχει σημασία τι ψηφίζουμε, αφού όλοι βρίσκονται από την ίδια πλευρά. Οι μοδάτοι ας ψηφίσουν οικωλόγους, οι παλαιολιθικοί δεωρητικοί ας περάσουν στη Δράση ή ας επιλέξουν ένα από τα δύο ΠΑΜΕ (με ένα ή με δύο μι, ΠΑΜΕ σε μι μείζονα ή σε μι ύφεση). Κακό είναι το να μην ψηφίσουμε, περνώντας στην πλευρά της άρνησης και της ανευδυνότητας που φέρνει ο καρπός του δέντρου της γνώσης, ο οποίος μας στοίχισε παλιότερα την απώλεια του παραδείσου (ποιας δύσης και τι ανατολικά της Εδέμ ρε); σύμφωνα με τας γραφάς. Ρωτήστε και τον Άδαμ και την Εύα (ποιον Ρεγκούζα και ποια Καιλή ρε); Ούτε μια ψήφος χαμένη, αυτό είναι το μήνυμα που στέλνω προς τον απανταχού ελληνισμό, από αυτό τον τόσο μοναχικό κολπίσκο όπου βρέθηκα τυχαία για ψάρεμα (άλλωστε σας είχα προϊδεάσει από το προηγούμενο Κοντρόφυλλο και για τα δολώματα: τσουσούνι-τσουσούνι στις εφτά Ιούνη)...

Και τι δα γίνει κυρά μου αν βγάλεις άλλον ένα ευρωβουλευτή σ’ αυτή την άδλια κοινοπραξία που δεν πιστεύεις; Θα δυναμώσει η... ανυπακοή; Γιατί για απειδαρχία ούτε λόγος... Ωστόσο, έχεις δίκιο όταν λες ότι «η τιμωρία της ΕΕ περνά μόνο μέσα από το ΚΚΕ». Φαντάζεσαι να τους στέλεις όχι τρεις, αλλά δεκατρείς ανυπάκουους εκεί; Κακάκια τους θα κάνουν από το μέγεθος της τιμωρίας. Ασε που μπορεί να διαλύστε και την Ευρώπη και τελικά η επανάσταση να μην ξεκινήσει από τη Μύκονο αλλά από τις Βρυξέλες... Πάντως η Μάγια (Μαριέπτα Γιανάκου) πρώην Μαγικού (τα παραπάνω συν Κουτσίκου) και νυν END (European New Democratic) την κάνει για Ευρώπας κι αυτό είναι κάτι χαρμόσυνο τόσο για εκείνη όσο και δ’ ημάς.

Και για να τελειώνουμε, ερώτηση αφορώσα την ιταλικήν προς πολύγλωσσο σ. Βασίλη: Η κουκούλα στα ιταλικά δεν λέγεται καπούτσο; Αν η Κοκκινοσκουφίτσα αλλάξει το σκούφο της με ομόχρωμη κουκούλα, δεν θα λέγεται ροσοπούτσο; Και τι δα γίνει αν αφήσει τον κόκκινο σκούφο της να βρωμίσει και λίγο;

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinoskoufitsa@eksegersi.gr

* ράφτρια

■ 59η συνεδρίαση Παρασκευή, 29.5.09

Αν δεν επρόκειτο για μια τόσο σοβαρή υπόθεση, με την απειλή 1.200 ετών σε τέσσερις ανθρώπους, θα μιλούσαμε για κωμαδία, έτσι που έχει χαθεί ο στοιχειώδης έλεγχος στη διαδικασία, λόγω της εμμονής να διεξαχθεί η δίκη στον Κορυδαλλό (για λόγους πολιτικής σκοπιμότητας και μόνο). Με την έναρξη της διαδικασίας και καθώς ο Δ. Τσοβόλας απουσίαζε, όπως είχε ενημερώσει, οι δύο νεαροί δικηγόροι που το δικαστήριο διόρισε στην Αθανασάκη δήλωσαν ότι δεν είναι έτοιμοι, διότι δεν έχουν τελειώσει τη μελέτη της δικογραφίας. Οι ίδιοι είχαν ζητήσει ένα μήνα προθεσμία, όμως, όπως θα θυμόσαστε από προηγούμενο ρεπορτάριζ, το αίτημά τους έγινε δεκτό με καρχασμό. Ομως, από τη στιγμή που δήλωσαν ανέτοιμοι, δεν ήταν δυνατό να υποχρεωθούν να παραστούν με το ζόρι. Οπότε, η πίεση στράφηκε και πάλι προς την Αθανασάκη, τη μόνη που δεν φταιέι σε τίποτα γι’ αυτή την κατάσταση. Με το επιχείρημα ότι οι μάρτυρες έχουν έρθει για δεύτερη φορά, η πρόεδρος πίεσε και οι αντιστάσεις της Αθανασάκη κάμφηκαν (με δικαιολογημένη δυσφορία, βέβαια). Δέχτηκε να εκπροσωπηθεί από τη συνήγορο του Τσιγαρίδα, Μ. Δαλιάνη.

Ο πρώτος μάρτυρας, υπάλληλος της Γ’ ΔΟΥ Αθήνας, όπου είχε τοποθετηθεί εκρηκτικός μηχανισμός, δεν είχε να πει τίποτα. Η δεύτερη μάρτυρας, όμως, υπάλληλος της Β’ ΔΟΥ Πειραιά, είχε να πει πολλά. Οπως κατέθεσε, επειδή έχει ήδη γίνει έκρηκη στη Γ’ ΔΟΥ Αθήνας, είχαν προειδοποιηθεί από την υπηρεσία τους να είναι προσεκτικοί. Εφυγε πριν τη λήξη του κανονικού ωράριου (λόγω μητρότητας) και κατεβαίνοντας ειδείς έναν ψηλό άνδρα να κοιτάζει το ταμπλό στο οποίο αναφέρονται οι διάφορες υπηρεσίες της ΔΟΥ. Τον ρώτησε αν θέλει κάπι, αυτός δεν της εδώσει σημασία, αυτή τον θεώρησε ύποπτο και έμεινε εκεί περιμένοντας, μέχρι που έφυγε αφού της έριξε δυο-τρεις ματιές. Ανέφερε το γεγονός και την επομένη εδώσεις κατάθεση στην Αστυνομία, όπου της ζήτησαν περιγραφή και της έδειξαν και φωτογραφίες. Αυτή περιέγραψε έναν ψηλό, πάνω από 1.80, με κατσαρά ψαρρά

μαλλιά, μουστάκι και μούσι, που φορούσε σκούφο. Τον Γενάρη του 1995 την ξαναφώναξαν, της έδειξαν σειρά φωτογραφιών και αυτή αναγνώρισε τον ύποπτο από δυο-τρεις φωτογραφίες του που υπήρχαν. Η Αστυνομία της είπε ότι τον γνωρίζουν. Της είπαν μάλιστα και το παραπούλι του, που είχε σχέση με το διαπεραστικό του βλέμμα. Της είπαν, δε, ότι είχε συμμετάσχει στην εξέγερση του Πολυτεχνείου το 1973!

Αν και η μάρτυρας ήταν κατηγορηματική, ότι δεν είναι κανένας από τους κατηγορούμενους, την εξέταζαν επί ένα εικοσάλεπττο, ενώ οι ερωτήσεις προέδρου και εισαγγελέων «έδειχναν» προς τον απόντα Αγαπίδη. Μέχρι που παρενέβη ο Χρ. Τσιγαρίδας. Επομένως η μάρτυρας είπε ότι ο Αγαπίδης είναι κοντός, λίγο πάνω από 1.60 και όχι πάνω από 1.80, που επέμενε η μάρτυρας. Επίσης, η μάρτυρας κατέθεσε πως ο εφέτης ειδικός ανακριτής Λ. Ζερβομπεάκος, στον οποίο επίσης κατέθεσε, δεν της έδειξε φωτογραφίες. Εύλογα, λοιπόν, ήρθε το σχόλιο του συνηγόρου του Κανά, Μ. Καλογήρου, ότι αυτός ο άνθρωπος δεν κλήθηκε ούτε ως μάρτυρας στο δικαστήριο, επειδή η κατηγορία φτιάχθηκε είτε ώστε να «δείχνει» μόνο τους συγκεκριμένους κατηγορούμενους.

Ο πρύτανης της ΑΣΟΕΕ και η γραμματέας του, που κατέθεσαν για την τελευταία ενέργεια του ΕΛΑ, εμφανίστηκαν βασιλικότεροι του βασιλέως: από την έκρηκη υπήρχε κίνδυνος να χτυπηθούν άνθρωποι, μολονότι υπήρξε προειδοποιητικό τηλεφώνημα. Πώς θα χτυπίσανταν άνθρωποι, όμως, όταν το κτίριο της ΑΣΟΕΕ έχει μεγάλο προαύλιο προς την Πατησίων και επίσης προαύλιο προς την Μαυροματαίων, οπότε κανένας περαστικός δεν μπορούσε να χτυπηθεί από τζάμια; Τα πιο κρίσιμα ερωτήματα τα έθεσε δικαστής, που όπως είπε κατοικεί εκεί και ξέρει καλά την περιοχή. Και βέβαια, οι φανατισμένες καταθέσεις διαλύθηκαν αμέσως.

Τελευταίος μάρτυρας ένας σεκιουριτάς της ιταλικής πρεσβείας, που είδε έναν ζευγάρι να κατεβαίνει από λεωφορείο, να περνά στο απέναντι πεζοδρόμιο (μόνο αυτό από τους επιβάτες) και ο άνδρας να προχωρά, ν’ αφήνει ένα δέμα στην είσοδο της βελγικής πρεσβείας και να φεύγει ήσυχα

Φασιστικοποίηση παντού

Να πούμε ότι η φασιστικοποίηση της

Πρώτο: Μπορώ να καταρτίσω μια ατελείωτη λίστα αντικαπνιστών, που προκαλεί περισσότερο τρόμο απ' ότι ο Hitler, ο Lucy Luck και τα μοντέλα του βρήκαν καινούργιες πασαρέλες, σε mail που μας στέλνετε προς αναπαραγωγή και επίρρωση μοδάτων –αυτό τον καιρό –θεωριών που δεν είναι δικές σας (ως γνωστόν τα «αντί» πάνε πακέτο με γενικότερο αυταρχισμό αλλά και προσωπικά συμπλέγματα, εξ ου και το σαρκαστικό ρήτο «δεν υπάρχουν παθητικοί καπνιστές, υπάρχουν μόνο αντιπαθητικοί αντικαπνιστές»)...

Δεύτερο: Δεν ισχυρίστηκα ουδέποτε πως το κάπνισμα είναι... υγεία. Ωστόσο, αυτή η μάρυρη προπαγάνδα που εξαπολύθηκε και χρησιμοποιεί κάθε μέσο για να πείσει ή και να τιμωρήσει, κάτι λέει. Τόσο για το μέλλον της καπνοπαραγωγής (αν μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι μπορεί να έχει μέλλον αυτή και άλλες μορφές γεωργίας), όσο και για τη γενικότερη απόπειρα γονοτίσματος και υποταγής της κοινωνίας. Κάτι που ήδη συντελείται σε κάθε τομέα, με τον διο τρόπο. Θλιβερό –κι αρκούντως σπαρταριστό μαζί– παράδειγμα της μάρυρης προπαγάνδας, το γεγονός ότι μας παρουσιάζουν πως 60% των καπνιστών βρίσκουν το μέτρο της απαγόρευσης καλό!!! Τέλος, το γνωστό παράδειγμα της

Επειδή μας τα ζάλισε η εθελοδουλεία

κάνναβης μας προϊδεάζει για το μέλλον: Μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του '40, η κάνναβη καλλιεργούνταν επιδοτούμενη και ο ίδιος ο πλανητάρχης Johnson έδινε το παράδειγμα καλλιεργώντας την ευλαβικά στην αυλή του. Σχοινιά, πανιά, ρούχα, χαρτιά και αμέτρητα αντικείμενα κατασκευαζόταν από αυτή επί σειρά αιώνων. Ακόμα και η περίφημη «Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας» των ΗΠΑ –ένα από τα πιο «ιστορικά» έγγραφα– είναι γραμμένη σε καννάβιο χαρτί. Ολοι έρουμε τι ακολούθησε την απαγόρευση της κάνναβης κι εύκολα μπορούμε να φανταστούμε το μέλλον του καπνού...

Τρίτο: Ο καπνιστής δεν πλακώνει στο ξύλο τη γυναίκα και τα παιδιά του, δεν σέρνεται στους δρόμους, δεν παρουσιάζει οπτώλεια συνειδητης, δεν σκοτώνει οδηγώντας όύτε σπάει bar. Μιλάω για το αλκοόλ που σακατεύει καθημερινά, αλλά... ούτε φωνή ούτε ακρόαση τόσα χρόνια, παρά τις ολέθριες συνέπειες! Τι λέτε γι' αυτό;

Τέταρτο: Δεν θα πιστέψουμε ξαφνικά πως έπιασε κόψιμο για την υγεία μας τους αγύρτες πολιτικούς υπηρέ-

τες των επιχειρήσεων και εχθρούς της κοινωνίας και του Ανθρώπου! Αυτούς που ταΐζουν μεταλλογένεα, σάπια και δηλητήρια τον κοσμάκη, αυτούς που απαξιώνουν τη δημόσια υγεία και σκοτώνουν ομαδόν, αυτούς που θεωρούν πως το κάπνισμα κάνει μεγαλύτερο κακό από τα δολοφονικά φουγάρα των αφεντικών τους, από τα ανεξελεγκτά αυτοκίνητα, από τις στεφανωμένες από φωτοχημικά νέφρη εφιαλτικές μητροπόλεις, ακόμα και από το απεμπλουτισμένο ουράνιο που τα καθάριμα έριχναν στη Σερβία! (αυτό τολμήστε να πει η Χριστίνα Σπυράκη, υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας στην κυβέρνηση Σημίτη, που πέθανε το 2006).

Πέμπτο: Με τρομάζει η θέα των όψιμων αντικαπνιστών, που αφού χόρτασαν το τσιγάρο (ή τους το έκιψε «βίαια» ο γιατρός), συμπεριφέρονται σαν τις γριούλες που ξεκίστηκαν, κουτσομπόλεψων, βολεύτηκαν και «αμάρτησαν» στα νιάτα τους και τώρα αφ' ενός τρέχουν για συγχώρεση κι αφ' ετέρους κουνάνε το δάχτυλο και φορτώνουν κάρα ενοχές σ' όλους τους υπόλοιπους!...

Και τέλος: Το πρόβλημα με

το κάπνισμα είναι πολιτικό και αλληλένδετο με μια σειρά άλλες παραμέτρους. Μια χαρά πρέθαιναν εκατό χρόνων οι παππούδες μας, στρίβοντας και καπνίζοντας ολημερίς.

Να βρεθεί μια φρόμουλα όχι απαγόρευσης αλλά αλληλοκατανόησης και συμβίωσης, να ξεχωριστούν οι καπνιστές. Ομως, ας ελεγχθούν πρωτίστως οι καρκίνοι από' όσα γράφονται στην τέταρτη παράγραφο, γιατί αυτοί μοις αφορούν όλους και όχι τους καπνιστές, που στο κάτω-κάτω ξέρουν λίγο-πολύ τι κάνουν. Κάππιος όμως που πάει να φάει ένα παγωτό, ένα μπισκότο ή λίγες... βαλβολίνες στη σαλάτα του (ξεχάσατε κιδιάς; Μα συνεχίζουν απρόσκοπτα να πωλούνται!), πόσα γνωρίζει για τα διογκωτικά, τα... σορβικά νάτρια, τα E-140 και τα χημικά κέρατα; Σε τι βαθμό έχει εννοήσει πως οι εταιρίες σκοτώνουν ασύδοτα κι απολύτως ανεξελεγκτά για το κέρδος, υπό την προστασία των πολιτικών λακέδων τους;

Καρκίνος είναι οι εχθροί του ανθρώπου. Κι όταν η κοινωνία απαλλαγεί από' αυτούς, τότε θα μπορούμε να πούμε ότι βγήκαμε από την προϊστορία και να σχεδιάσουμε πιο ψύχραιμα κι χωρίς τυχάρπταστους συμβουλάτορες το μέλλον ΜΑΣ.

Θ. Μ.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Σαρανταοχτώ μέρες μας έφεραν στην πεντηκοστή, με τις δύο χαμένες να έχουν ενθυλακωθεί από τις δυνάμεις του καισαροποτισμού που επί δύο αιώνες κυβερνάει το χαριτόβρυτο και απολύτως διασκεδαστικό νεοελληνικό μόρφωμα. Τιμώντας το τριήμερο του αγίου οινοπνεύματος κι έχοντας επιλέξει μεταξύ του τεχνηέντως δημηουργόμενου διλήμματος «παραλία ή κάλπη» να πάρω τα βουνά, έδεσα στο πόδι του περιστεριού αυτό το γράμμα. Περιέχει τις απαντήσεις που έχουν διθεί εδώ και πάμπολλα χρόνια, προσαρμοσμένες στις απαντήσεις των καιρών.

Την μερίδα του λέοντος παίρνει δικαιωματικά η κόκκινη Πρόζα, διότι είναι η μόνη που τρέχει σαν παλαβή προς κάτι που δεν θελει! Φωνάζοντας «απειθαρχία κι ανυπακοή» και μετά από επίπονο αγώνα συλλογής ψήφων, χύνεται στην μεγάλη ευρωπαϊκή αγκαλιά:

Του Κίτου η μάνα κάθονταν στην άκρη στο ποτάμι με το ποτάμι μάλωνε και το πετροβολούσε.

«Ποτάμι για λιγότευψε, ποτάμι γύρνα πίσω για να περάσω αντίπερα στων Βρυξελών τα στέκια που 'χουν οι κλέφτες σύνοδο κι όλοι οι καπεταναίοι». Ομως τον Κίτο πιάσανε και παν' να τον κρεμάσουν χλιοι τον πάνε από μπροστά και δυο χιλιάδες πίσω κι ολοξωπίσω πάγαινε η δόλια του μανούλα.

«Κίτσο μου πού 'ναι τ' άρματα, πού 'ναι τα ψηφαλάκια πού 'ν' η Τυποεκδοτική η φλωροκαπνισμένη;»

«Μάνα λωλή, μάνα τρελή, μάνα ξεμυαλισμένη μάνα δεν κλαίς τα νιάτα μου, δεν κλαίς τη λεβεντιά μου μάν' κλαίς εσύ για τα φλωριά, κλαίς για τα ψηφαλάκια».

Την ίδια ώρα, ρευόμενος καθώς βγαίνει από την ταβέρνα ο Κωνσταντής, κοιτάζει τον ουρανό και διαβάζει τα σημάδια των κακών του των καιρών. Χωρίς να μιλά (δεν το ξανακάνει πια μετά από ταβέρνα) πάει και κρύβεται συλλογισμένος...

Η Ευρώπη εσκοτείνιασε και στις Βρυξέλες βρέχει γιατί περνάει η κλεφτουριά με πρώτη τη Μαριέττα με τα μπαϊράκια τα χρυσά, τις ασημοπιστόλες κινάν' και πάν' στην εκκλησία για να προσευχηθούνε με εντολή του Κωνσταντή πάνε να φέρουν φράγκα να τρών' οι καπιταλιστές μπας και αλλάξουν γνώμη...

Λίγο πιο αριστερά –όπως κοιτάζουμε από κάτω –ο εκ γενετής γερασμένος εγγονός του γέρου, τσαμπουκαλεύται σφόρδα πληγενεύτηκες και μέτρο. Και βοηθούντων των μεταφραστών του, λέει:

Κι αν «τα δικά τους τα παιδιά» πιάσανε τα ντερβένια ο Γιώργος είναι δυνατός, πτασάδες δεν ψηφάει.

«Παρακαλέστε το λαό μην πάει στις παραλίες για να σταλεί το μήνυμα, να πάρω το σπαθί μου να πάρω σβάρνα τα βουνά, τους λόγγους και τον κάμπο να φέρω δόξα στην ποδιά και τα φλουριά στον κόρφο».

Ακόμα πιο αριστερά –αν δεν μας προλάβει καμιά συχνάευση – η πολύχρωμη πανίδα των συμμετεχόντων στην κοινοπραξία της ευρωλαγνείας, ταλανίζεται από τη επί μέρους προβλήματα που συνιστούν το όλον, το μεγάλο πρόβλημα:

Τρία πουλάκια κάθονται, τρεις συνιστώσες όρνια το 'να τηράει κατά δω, τ' άλλο την Κουμουνδούρου το τρίτο το μακρύτερο μοιρολογάει και λέει:

«Σύντροφε, τι να γίνηκε η έδρα μας η μάρυρ ουδέ στο Βάλτο φάνηκε ουδέ στην Κρύα Βρύση».

Το πλάνο συμπληρώνεται από την ομάδα έψιλον των ειλεκτών, το περιούσιο και με περιουσίες ασκέρι των νομάδων της κυανομελανής δεξιάς, που με υψηλένετη την αριστερή γροθιά (δεν είναι σκηνοθετικό λάθος, απλά η δεξιά απολήγει καθ' έξι περί το υπογάστριο), φάλλει:

Θελετε δέντρα ανθίσετε, θελετε μαραθείτε γαλάζιο 'γω δεν γίνομαι στο χέρι δεκανίκι μόν' καρτερώ την άνοιξη, τ' όμορφο καλοκαίρι να βγω ψηλά στων Βρυξελών πάνω τις μαύρες ράχες να δείξω την παλικαριά, τον μαύρο τσαμπουκά μου.

Κι έμειναν όλοι να καρτερούν την επόμενη μέρα, όμως όλο νύχτες ξημέρωνε...

Bar «Οζω»

Το ειδαμε κι αυτό: στιγμιαία σούπα (δηλαδή σούπα σε σκόνη) να χαρακτηρίζεται βιολογικό προϊόν! Και να απαγορεύεται η πώλησή της επειδή «έχει υποστεί μη εγκεκριμένη μέθοδο αποστείρωσης (ακτινοβλότηση) για τ

7 Ιούνη, δεν έχουμε συμμάχους, δεν φοβόμαστε, δεν πάμε χέρι-χέρι, δεν ΣΥΡΙΖΟμαζεύομαστε, δεν φάχνουμε πράσινα και οικολογικά άλογα, δεν έχουμε εξωκοινοβουλευτικές αυταπάτες για τις κοινοβουλευτικές ψήφους, δεν αλλάζουμε, δεν βουλιάζουμε...

Xωρίς σοβαρές αθλητικές ειδήσεις η προηγουμένη βδομάδα, αφενός γιατί τελείωσαν τα πρωταθλήματα και αφετέρου γιατί η εκλογική διαδικασία έχει μπει στην τελική ευθεία. Το μοναδικό σημαντικό γεγονός ήταν ο 4ος τελικός στο μπάσκετ, όμως το αποτέλεσμα ήταν γνωστό από πριν και συνεπώς δεν υπήρχε ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Αν και οι πράσινοι έφτασαν εύκολα στη νίκη και στην κατάκτηση του τίτλου, ο 4ος τελικός μας έδωσε «θέματα», που αξίζουν να τα σχολιάσουμε.

Καταρχήν, ο δυο ομάδες είχαν διαφορετική αγωνιστική φιλοσοφία, σε σύγκριση με τα τρία παιχνίδια που προηγήθηκαν. Στους τρεις πρώτους τελικούς ο δυο προπονητές επέλεξαν να «καταστρέψουν» ο ένας το παιχνίδι του άλλου, με τους πράσινους να τα καταφέρνουν καλύτερα, αφού είχαν περισσότερες επιλογές και μεγαλύτερη βοήθεια από τον πάγκο τους. Στον τέταρτο, η επιλογή των προπονητών ήταν να παίξει η κάθε ομάδα το παιχνίδι της και να αξιοποιήσει τα απούτης, προκειμένου να φτάσει στη νίκη. Το γεγονός αυτό βοήθησε να δούμε ένα πολύ καλό αγώνα, με πιο πλούσιο θέαμα σε σχέση με τους τρεις προηγουμένους και με μεγαλύτερο σκορ. Αν για τους πράσινους ακούγεται απόλυτα λογική μια τέτοια επιλογή, αφού και καλύτερους παίχτες έχουν και περισσότερες επιλογές και το κυριότερο έπαιζαν στην έδρα τους, η επιλογή του Γιαννάκη να «προβάλει» τις αρετές της ομάδας του και να διεκδικήσει με αυτό τον τρόπο την νίκη μας ξάφνιασε ευχάριστα.

Ο Γιαννάκης ρίσκαρε και κόντρα στη λογική των τελικών προσπάθησε να κάνει το κόλπο-γκρόσο. Με την κίνησή του αυτή έδειξε ότι έχει όλα τα εχέγγυα για να γίνει μεγάλος προπονητής και ότι το μοναδικό «μειονέκτημά» του, τη δεδομένη χρονική στιγμή, είναι η έλειψη εμπειριών από μεγάλους αγώνες,

KOPAKI ΣΦΥΡΑ ΤΟ

γεγονός που δεν του επιτρέπει να τους «διαχειρίζεται» με τον καλύτερο τρόπο. Πολλοί είναι αυτοί που θα κατακρίνουν τον προπονητή των ερυθρό-

λευκων για την επιλογή του. Πιστεύω, όμως, ότι η επιλογή του ήταν απόλυτα σωστή, παρά το ρίσκο που εμπειρείχε και παρά το αρνητικό για την ομάδα του αποτέλεσμα. Και εξηγώ το γιατί. Στους προηγούμενους αγώνες οι ερυθρόλευκοι δεν τα κατάφεραν στον «κλεφτοπόλεμο» και με δεδομένη επί της ουσίας την απουσία του Παπαλουκά οι πιθανότητες να κερδίσουν με αυτό τον τρόπο μέσα στο ΟΑΚΑ ήταν ελάχιστες. Επέλεξε ο Γιαννάκης να αλλάξει την αγωνιστική τακτική της ομάδας του, ελπίζοντας ότι θα πιάσει στον ύπνο το Ομπράντοβιτς και θα αποδράσει από το ΟΑΚΑ. Το γεγονός ότι ο προπονητής του Παναθηναϊκού έχει πολύ μεγαλύτερη εμπειρία από αγώνες ζωής ή θανάτου και κάποιος μικρομεσαίος προπο-

νητής, τότε οι αφοί Αγγελόπουλοι θα κάνουν μια λανθασμένη επιλογή.

Κλείνουμε την αναφορά μας στον 4ο τελικό με ένα σχόλιο για τις ερυθρόλευκες διαμορφωτικές για τη διαιτησία. Αδικούν τον εαυτό τους ο Γιαννάκης και οι παίχτες του, αν θεωρούν ότι έχασαν τον τίτλο από τα σφυρίγματα των διαιτητών. Η συντριπτική πλειοψηφία όσων παρακολούθησαν τους τελικούς, ακόμη και φανατικοί οπαδοί του Ολυμπιακού, πιστεύει ότι οι πράσινοι ήταν καλύτεροι σε όλα τα παιχνίδια ακόμη και στον 3ο αγώνα στο ΣΕΦ, που τον κέρδισαν οι ερυθρόλευκοι. Συνεπώς, δεν μπορείς να ισχυρίζεσαι ότι η διαιτησία καθόρισε το αποτέλεσμα, γιατί γελοιοποιείσαι και χάνεις το σεβασμό που κέρδισες μέσα στο γήπεδο. Το ερυθρόλευκο μπάσκετ θυμίζει τους πράσινους στο ποδόσφαιρο και αυτό σε απλά ελληνικά σημαίνει ότι πολύ δύσκολα θα δούμε αλλαγή της σημερινής κατάστασης.

Κος Πάππιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ: Συνέντευξη Τύπου έδωσαν οι μέτοχοι της ΠΑΕ ΑΕΚ σχετικά με το μέλλον της ομάδας και το συμπέρασμα που βγήκε είναι ότι, αν δεν ασχοληθεί ο Μελισσανίδης, οι κίτρινομαυροί θα τραγουδούν το άσμα «μαύρη είναι η νύχτα στους Θρακομακεδόνες». Από τη συνέντευξη, εκτός από την ανακοίνωση ότι τα χρέη πλησιάζουν τα 20.000.000 ευρώ, τη στήριξη στον Μπαγιέβιτς και την αδυναμία των μεγαλομετόχων να καταλήξουν σε συγκεκριμένο πλάνο για τις μεταγραφές ενώφει της νέας αγωνιστικής περιόδου, είχαμε ένα μεγαλοπρεπέστατο άδειασμα του Μανωλά («όποιος δεν αντέχει την πίεση μπορεί να φύγει και πάλι φίλοι μένουμε») και μια έκκληση προς τον Μελισσανίδη να συμμετάσχει στην κοινή προσπάθεια και να βάλει πλάτη για να πάει μπροστά η ομάδα. Η απάντηση του Τίγρη αναμένεται να είναι αρνητική και το ενδιαφέρον πλέον εστιάζεται στη στάση που θα κρατήσει ο Μπαγιέβιτς.

Ως γνωστόν, ένα από τα πιο βασικά κουσούρια της στήλης είναι ότι της αρέσει να πηγαίνει κόντρα στην κοινή γνώμη. Παρά το γεγονός ότι της αρέσει να ακολουθεί τη δική της «μονοχική» πορεία, ενώφει των ευρωεκλογών δεν θα πρωτοτυπήσει και θα ακολουθήσει τους πολλούς, που δεν θα πάνε στις κάλπες αλλά θα προτιμήσουν κάτι διαφορετικό. Ο τίτλος της στήλης δείχνει το δρόμο. Αποχή προτείνει η στήλη και όσοι περιμένουν να ακολουθήσει πολιτική ανάλυση έχασαν. Στις πολιτικές στήλες της «Κ» παρουσιάζονται επαρκώς οι λόγοι για τους οποίους όσοι παλεύουμε για την κατάργηση του καπιταλιστικού συστήματος δεν πρέπει να πάμε στις κάλπες. Η στήλη, με αλέγκρα διάθεση (πρέπει να την έχουν πάσι οι ζεστες), το έχει ρίξει στο χαραλέ και διοργανώνει αποχή-πάρτη, την Κυριακή 7-6, στη Σαλαμίνα, με σούβλισμα οβελία, ψήσιμο πανσέτας στο κάρβουνο (δεν μας τρομάζει η γρίπη των χοίρων), κατανάλωση οινοπνεύματος (για να τιμήσουμε και την επόμενη μέρα), αυτοσχεδιασμούς και χάπτενηγ και ό,τι άλλο ήθελε προκύψει. Οσοι πιστοί προσέλθετε, ειδοποιήστε όμως νωρίτερα για να μην μείνετε νηστικοί...

■ ΛΟΥΚΙΝΟ ΒΙΣΚΟΝΤΙ Μπελίσιμα

Ειαιρετικό δείγμα του ιταλικού νεορεαλισμού αποτελεί αυτή η ταινία που γυρίστηκε το 1951. Πολύ νωρίτερα ήδη, ο Λουκίνο Βισκόντι, ο αποκληθείς και «κόκκινος κόμης» ή και «αριστοκράτης κομμουνιστής», είχε απαρνηθεί την ιδεολογία της τάξης του και είχε στρέψει το βλέμμα του στο Μαρξισμό και τις λαϊκές τάξεις. Γεννήθηκε το 1906 σε πάμπλουτη οικογένεια, όμως του άρκεσαν 30 χρόνια άσωτης, πολυτελούς ζωής και ο αναδύομενος τότε ναζιστικό περιβάλλεντο. Η ενασχόλησή του με τον κινηματογράφο, κάτω από την επιδραση του Ζαν Ρενουάρ, συνεισφέρει στη διρυση του νεορεαλιστικού εκείνου ρεύματος που για πρώτη φορά κατέγραψε το αληθινό πρόσωπο της ιταλικής πραγματικότητας.

Η «Μπελίσιμα» εντάσσεται σε αυτό τον κύκλο. Περιγράφει την προσπάθεια μιας νεαρής μητέρας, που προέρχεται από την εργατική τάξη της Ρώμης, να πρωθήσει με κάθε μέσο την επτάχρονη κόρη της στα κινηματογραφικά κυκλώματα της εποχής. Μέσα από κωμικοτραγικά επεισόδια σχολιάζεται η απατηλή λάμψη του κόσμου του θεάματος. Μνημειώδης υπήρξε η ερμηνεία της Αννας Μανιάνι στον πρωταγωνιστικό ρόλο. Ακολούθησαν πολλές ακόμη σημαντικές ταινίες από τον Βισκόντι με γνωστότερες τον «Ρόκο και τ' αδέρφια του», τον «Γατόπαρδο», τους «Καταραμένους», το «Λυκόφως των Θεών» κ.λπ. Όλες είχαν ένα κοινό στοιχείο: την αποδόμηση ενός σάπιου συστήματος που τύχαινε να το ξερει καλά και από τα μέσα...

■ ΓΙΑΝ ΑΡΤΙΣ ΜΠΕΡΤΡΑΝ

Home

Ενδιαφέρον οικολογικό ντοκιμαντέρ από έναν μετρ οικολογικό φωτογράφο, που γύρισε επίσης πριν μερικά χρόνια «Το βαθύ γαλάζιο», ποιητικότερο μεν αλλά παρόμοιας υφής. Το «Home» εστιάζεται με αναλυτικά στατιστικά στοιχεία αφενός στην εξάντληση των φυσικών αποθεμάτων της γης και την επικείμενη καταστροφή της και αφετέρου στον αφανισμό του ανθρώπινου δυναμικού και τη μετανάστευση.

Το μόνο που «ξεχούν» να μας πουν αυτά τα κατά άλλα χρήσιμα ντοκιμαντέρ είναι ότι η τεράστια περιβαλλοντική καταστροφή, όπως και τα συνεχή διατροφικά σκάνδαλα, είναι αποτέλεσμα της καπιταλιστικής δίψας για το μέγιστο κέρδος και όχι γενικά και αρίστα της αλόγιστης ανθρώπινης δραστηριότητας. Οσοι πιστεύουν ότι αυτός ο πλανήτης θα σωθεί με συνθήκες, συμφωνίες και τα συναφή δεν είναι απλώς μακριά νυχτωμένοι. Είναι υποκριτές. Οσο για την περιβόλητη απομικησία ευθύνη, ναι, αυτή υπάρχει. Και θα υπάρχει όσο ο καθένας μας ανέχεται το κερδοσκοπικό αυτό σύστημα που καταστρέφει χωρίς ήχνος τάψης τα δάση, τις θάλασσες, την ατμόσφαιρα, το κάθε τι.

Ελένη Σταματίου

ΣΕ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΑΠΟ ΤΙΣ 16 ΜΑΗ

Να αποφυλακιστεί άμεσα ο Ν. Κουνταρδάς Θύμα ασφαλίτικης σκευωρίας

«Το δικαίωμα στην εργασία είναι, με την αστική έννοια, ένας παραλογισμός, ένας άθλιος, ευσεβής πόθος. Πίσω όμως από το δικαίωμα στην εργασία κρύβεται η βία πάνω στο κεφάλαιο, πίσω από τη βία πάνω στο κεφάλαιο η ιδιοποίηση των μέσων παραγωγής, η υπαγωγή τους στην οργανωμένη εργατική τάξη, επομένως, η κατάργηση της μισθωτής εργασίας, του κεφαλαίου και των αμοιβαίων σχέσεων τους».

**Ολοι κυνηγοί: Κ.Ε.Κ.Ψ.: Κόμμα Ελλήνων Κυνηγών Ψήφων
Η Ισαβέλλα, ένας Καραβέλας κι ένας παραμυθάς
Η πέτρα του Δεκέμβρη ΔΕΝ γίνεται ψήφος**

Είπαμε: ΔΕΝ ψηφίζω!!!

◆ Κυριακή, 31-5-09: Ριζοσπάστης/ ούτε μισό θέμα στη στήλη «εργαζόμενοι».

◆ Πάντως στα 21 «Κομμουνιστικά και Εργατικά» Κόμματα (ως άνω φύλλο «P») ΔΕΝ είναι το ΑΚΕΛ.

◆ Τώρα το καλοκαίρι θα φέρουν στη χώρα το volunteerato (γίνεται εσύ εθελοντής – γιατί αν δε γίνεται μπορεί να σε φάχνουνε...).

◆ Για τις ανάγκες των πολλών ή των «πτόλων»; (τελικά).

◆ «Ο δυναμισμός του ΚΚΕ με την εμπειρία των εργαζόμενων μπορεί να γίνει εκρηκτική ύλη», Α. Παπαρήγα. WOW! Σκέτο «κακούργημα». (Και που 'σαι, Άλεκα! Μη σπάσει κάνα τζάφι από την εκρηκτική ύλη...).

◆ Ο Σ. Μιχαήλ τελείωσε την ομιλία του στην κεντρική προεκλογική εκδήλωση του ΕΕΚ λέγοντας: «για τον ελευθεριακό κομμουνισμό»... (Παιδικές αναζητήσεις).

◆ «Τιμωρήστε τους», έλεγε η αφίσα του ΜΕΡΑ στις εκλογές του 2007. «Τιμωρήστε τους», λέει τώρα ο Περισσός.

◆ Πολύ (έγκλημα και) τιμωρία, πολύ ψέμα και αλήθεια.

◆ «Στους αγώνες», είπε η Άλεκα. Εμ, τι να πει, στους δρόμους; Εκεί κάνει τζίζ (όσες που σπάνια εύκολα κι οι τζαμαρίες...).

◆ Τσουπ! Να τη κι η κρατική διαφήμιση του Υπουργείου Εσωτερικών («Ψήφισε στις Ευρωεκλογές – Αψήφησε την αδιαφορία») στο ΠΡΙΝ, εφτά μέρες πριν τις εκλογές.

◆ «Παρόλα αυτά, τόσο τον κόσμο του ΚΚΕ όσο και το ίδιο, συνεχίζω να τα αντιμετωπίζω συντροφικά», Γ. Ρούσσης, συνέντευξη στο ΠΡΙΝ. (Με πόσα πόδια σε πόσες βάρκες); Ο κ. Ρούσσης ψηφίζει – στηρίζει ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

ρίζα τι είναι; Το πρόπλασμα; (Ή μήπως υπάρχουν «ζόρια συστείρωσης»);

◆ «Ο Σύριζα τις δημοσκοπήσεις τις κοιτάει, τις μελετάει, αλλά δε γέρνει την πολιτική και τη στάση του ανάλογα με τη δημοσκοπική πτώση ή την άνοδο», (ΑΥΓΗ, 3-6-09). Τώρα, ρε μεγάλε, πλάκα μας κάνεις ή σοβαρομάλις;

◆ «Οταν λέμε αυντακού και απειθαρχία στην ΕΕ, εννοούμε ότι η Ελλάδα πρέπει να διαθέτει κρατική αμυντική βιομηχανία, όπου την πραγματοποιούνται όσο γίνεται περισσότερα έργα, για την άμυνα της χώρας βεβαίως κι όχι για επιθετικούς εξοπλισμούς», Α. Παπαρήγα –

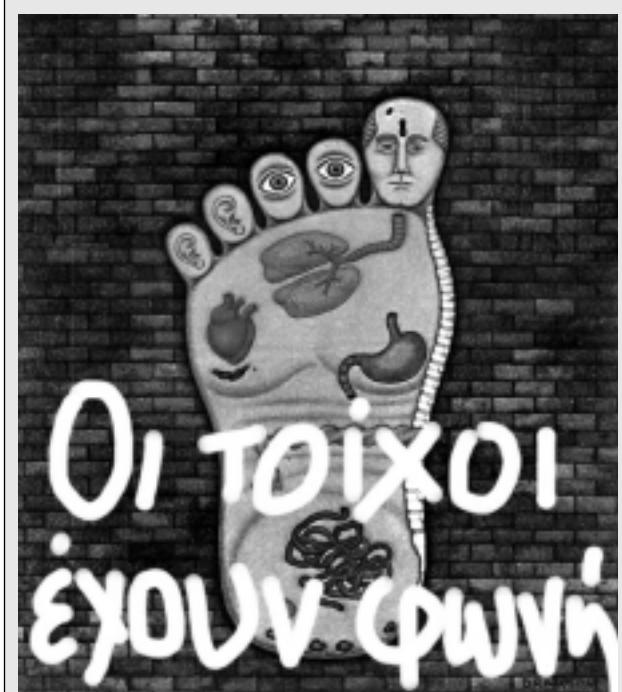
Βασιλης

Γενοκτονία ενός λαού

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

χίζουν μαζικοί εποικισμοί Σινούλεζων στα ανατολικά της Σρι Λάνκα, στα πατρώα εδάφη των Ταμιλ. Σταδιακά, οι Ταμιλ ξεριζώνονται βίᾳ από τα εδάφη τους, τους στερούν τη διδασκαλία στη μητρική τους γλώσσα, τη δυνατότητα να μπουν στα πανεπιστήμια της χώρας. Και τη δεκαετία του '70 αρχίζουν μαζικές ένοπλες επιθέσεις από παραστρατιωτικούς ενάντια στις κοινότητες των Ταμιλ..

Η «μαμά ίνδιο», η υποτιθέμενη προστάτιδα των Ταμιλ, σιωπά. Ο αγώνας των Τίγρεων, ο αγώνας των χιλιάδων νεολαίων που δεν δέχτηκαν τις δεκαετίες του '70 και του '80 να οδηγηθούν αμαχητή στη φυσική έξοντωση, στον εξανδραποδισμό και την εθνική υποταγή, ζεπερνούσε τα στενά όρια που έθετε ο νταβατζής της περιοχής, που σφάζουν έναν λαό για τα γεωπολιτικά τους συμφέροντα.

◆ Χάσε ένα μπάνιο να χάσουν τον ύπνο τους (ΣΥΡΙΖΑ-αφίσα)

Η τελευταίας εσοδείας (την κρατούσαν για την τελευταία προεκλογική εβδομάδα) αφίσα του ΣΥΡΙΖΑ μας προκαλεί. Με αλήτικο τρόπο, μάλιστα. Γιατί δεν υπονοεί, αλλά λέει ευθέως, ότι όσοι κάνουν αποχή θα το κάνουν γιατί θα προτιμήσουν να πάνε για μπάνιο. Το μόνο βέβαιο είναι πως για μπάνιο θα πάει η μεγάλη πλειοφηφία όσων ψηφίσουν ΣΥΡΙΖΑ. Θα φροντίσουν να πάνε να ψηφίσουν ή πριν το μπάνιο ή μετά απ' αυτό. Και για μπάνιο να μην πάνε, σύγουρα θ' αράξουν κάποιες ώρες σε καμιά καφετέρια ή κανένα ουζερί, όπως κάνουν κάθε Κυριακή όλοι οι φυσιολογικοί άνθρωποι. Άλλωστε, αυτό υπονοεί και η αφίσα, η οποία απεικονίζει ένα ζευγάρι πόδια με βατραχοπέδιλα πίσω από το παραβάν κάποιου εκλογικού κέντρου: Ελα να μας ψηφίσεις ακόμα και με τα βατραχοπέδιλα κι αμέσως μετά πας για μπάνιο. Τότε προς τι το σύνθημα; Μα για να απαξιώσει την αποχή ως πολιτική πράξη, ως πράξη καταγγελίας και στράτευσης σε μια άλλη προσπτική: όποιος κάνει αποχή θα το κάνει επειδή θα προτιμήσει το μπάνιο, αντί να τα συνδυάσει και τα δύο. Γ' αυτό και μιλάμε για πολιτική αλητεία. Για συμπεριφορά φασιστών σε τελευταία ανάλυση, που δεν διαφέρει σε τίποτα απ' αυτή του Περισσού. Άλλωστε, η πλειοφηφία του ΣΥΡΙΖΑ από αυτή τη μήτρα βγήκε. Οταν βλέπει τα εικονικά ζόρια, τότε καταφέργει στην απαξίωση και τη δαιμονοποίηση, όχι κάθε άλλης πολιτικής κατεύθυνσης, αλλά της κατεύθυνσης εκείνης που αφιοβίζετε τον αστικό κοινοβούλευτισμό.

◆ Οχι στην αποχή! Είναι ζημιά για το λαό, βολεύει τη ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ, την ΕΕ (ΚΚΕ - φυλλάδιο)

Από τις προφορικές τοποθετήσεις των γηγετικών του στελεχών (και) ο Περισσός πέρασε στη διανομή έντυπου υλικού. Μεγάλος εχθρός του η αποχή. Γράφει το φυλλάδιο: «Ορισμένοι λένε ότι η αποχή εκφράζει αντίσταση! Οχι! Η αποχή είναι βούτυρο στο ψωμί της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ, του ΣΕΒ, των εφοπλιστών και τραπεζιτών!». Ολα καλά, ωρέ λεβέντες, εξηγήστε μας, όμως: Γιατί η κυβέρνηση της ΝΔ ξεδεύει μπόλικο κρατικό χρήμα για να οργανώσει αλλοκληρη διαφημιστική καμπάνια κατά της αποχής; Γιατί τις τελευταίες δύο βδομάδες ο Παπανδρέου και τα άλλα μεγαλοστελέχη του ΠΑΣΟΚ ξεσκίζονται να πείσουν τον κόσμο να μην κάνει αποχή; Γιατί η Κομιστόν ξεδεύει εκατομμύρια ευρώ σε ολόκληρη την Ευρώπη σε καμπάνια ενάντια στην αποχή; Γιατί ο πρόεδρος του Ευρωκοινοβουλίου δημοσιεύει πληρωμένα άρθρα σε εφημερίδες δύλων των κρατών-μελών της ΕΕ για να κάνει ζύμωση ενάντια στην αποχή; Μήπως τελικά εσείς είσαστε πολιτικοί απατεώνες και μηχανεύεστε προγματικότητες που δεν υπάρχουν;

◆ Αποχή από τις ευρωκάλπες – Οι ελπίδες μας στους αγώνες [ΚΚΕ (μ-λ) – αφίσα]

Καμιά διαφωνία για το σύνθημα της αφίσας. Αναρωτιόμαστε, όμως, τι ίδια ακριβώς δεν ισχύουν και για τις εθνικές εκλογές, στις οποίες το ΚΚΕ(μ-λ) «κατεβαίνει» πόλεμο στην αποχή. Γιατί δεν υπονοεί την απόψη ότι οι κομμουνιστές πρέπει πάντοτε να κάνουν αποχή για λόγους αρχών, όμως δεν γίνεται την ίδια χρονική περίοδο τη μια να λες «αποχή – οι ελπίδες μας – οι ελπίδες μας στους αγώνες» και την άλλη «ψηφίστε μας – οι ελπίδες μας στους αγώνες». Αν μη τι άλλο, αυτό είναι καιροσκοπισμός.

Κάνε δική σου υπόδεση την οικονομική ενίσχυση της «Κόντρας»

Αριθμός λογαριασμού Εθνικής 100-87804638

Αύριο το βράδυ θα γνωρίζουμε το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών. Θα πάρουμε ίσως και μια γεύση για το πως θα εξελιχθούν τα πολιτικά πράγματα τους επόμενους μήνες. Πότε θα γίνουν οι βουλευτικές εκλογές είναι το μόνο που απασχολεί το πολιτικό σύστημα, ιδίως τους δυο μονομάρχους του δικομματισμού και ιδιαίτερα το ΠΑΣΟΚ, που ξαναμυρίζει το άρωμα της εξουσίας.

να χρόνια. Η «Πήγασος ΑΧΕΠΕΥ», που μελετά τα στοιχεία από τους ισολογισμούς των εισιθημένων στο χρηματιστήριο επιχειρήσεων, δηλαδή της αφρόκρεμας του ελληνικού καπιταλισμού, υπολογίζει ότι η κερδοφορία του πρώτου τριμήνου θα διαμορφωθεί μεταξύ 1,2 και 1,5 δισ. ευρώ, ενώ τα αντίστοιχα τρίμηνα του 2006, του 2007 και του 2008 έφτανε στα 2,5 δισ. ευρώ. Πώς καταφέρνουν και

προσαναγγείλει νέους φόρους και νέες ανατροπές σε βάρος των εργαζόμενων. Περιέγραψε μάλιστα μερικές απ' αυτές: «Περικοπή των δαπανών στον τομέα της Υγείας, εξόρθολογισμός των Βαρέων και Ανθυγειενών Επαγγελμάτων, διοχωρισμός του κλάδου υγείας από τον κλάδο σύνταξης των ασφαλιστικών ταμείων, άνοιγμα κλειστών αγορών και κλειστών επαγγελμάτων». Οποιο κι αν είναι το αποτέλεσμα γράψει το «κοντέρ» των εκλογών, από το οποίο εξαρτάται ο βαθμός της συμμετοχής τους στο αστικό πλησιά πατιχνίδι. Οι αναφορές τους στους εργατικούς και λαϊκούς αγώνες γίνονται μόνο για να μετατρέψουν αυτούς τους αγώνες σε συμπλήρωμα του κοινοβουλευτικού τους πατιχνίδιου. Γι' αυτούς οι αγώνες είναι αναποτελεσματικοί και μόνο από την εκλογική τους ενίσχυση

Ασχετοσύνη;

Η πρώτη ερώτηση που έγινε στην Αλ. Παπαρήγα στο «ντιμπέιτ» των πολιτικών αρχηγών αφορούσε ένα από τα θέματα με τα οποία ανθίζει η ευρωλιγούρικη σπέκουλα στη χώρα μας. Ο δημοσιογράφος ρώτησε πώς το ΚΚΕ, που δεν θέλει η Ελλάδα να είναι μέλος της ΕΕ, θα αναπλήρων τις κοινοτικές ενισχύσεις που έχουν εισρεύσει άφθονες στη χώρα.

Η ερώτηση είναι πανεύκολη – για να μην πούμε αβατταδόρικη – για κάποιον που γνωρίζει στοιχειωδώς το θέμα. Ομως, η Παπαρήγα έδωσε μια απάντηση με την οποία στην ουσία επιβεβαίωσε αυτό που υπονοούσε ο δημοσιογράφος. Σχεδόν τραυλίζοντας, είπε αρχικά ότι οι κοινοτικές ενισχύσεις μειώνονται και μετά άρχισε να λέει πως περισσότερο απ' το 80% αυτών των ενισχύσεων πηγαίνουν «στους επιχειρηματικούς ομίλους ή πάνε για συνδρομή έργων από τα οποία κυρίως επωφελούνται οι επιχειρηματικοί ομίλοι ή για έργα που μπορεί να επωφελείται και ο λαός, όπως, π.χ., οδικά δίκτυα – τα οποία βεβαίως μπορούσαμε να τα κατασκευάσουμε και χωρίς τη συνδρομή της ΕΕ – αλλά αυτοί που τα κατασκευάζουν παίρνουν και την ιδιοκτησία και πληρώνουμε μετά διόδια».

«Άλλα αντί άλλα, της Παρασκευής το γάλα». Εύκολα μπορεί να αντιτείνει κάποιος, ότι και με εγχώρια χρηματοδότηση να κατασκευάζονταν τα έργα, πάλι οι επιχειρηματικοί ομίλοι θα τα κατασκεύαζαν, πάλι αυτοί θα έβγαζαν τα κέρδη και ο φορολογούμενος λαουτζίκας θα πλήρωνε το μάρμαρο. Από την άλλη, όταν δεν λες κουβέντα γι' αυτό που παρουσιάζεται σαν το βαρύ πυροβολικό των «κοινοτικών ενισχύσεων», αυτές που κατευθύνονται στον αγροτικό τομέα, είναι σαν να προσπαθείς ένοχα να το κρύψεις. Εύλογα, λοιπόν, σου λέει ο πονηρός ευρωλάγνος: «Δίκιο έχεις, αλλά κάποια λεφτά έρχονται. Ας αγωνιστούμε να πηγαίνουν περισσότερα στο λαό και λιγότερα στο κεφάλαιο».

Είναι τόσο άσχετη η Παπαρήγα ώστε να μην ξέρει πως η λογιστική προσέγγιση των σχέσεων Ελλάδας-ΕΕ είναι μια καλοστημένη παγίδα, που κρύβει την αλήθεια; Ας διαλέξει μόνι της αν πρέπει να κατηγορηθεί για ασχετοσύνη ή για κάτι χειρότερο.

Πριν μερικά χρόνια, στο συμβούλιο κορυφής του Δεκέμβρη του 1999, στο οποίο συζητήθησαν αυτό που στη χώρα μας ονομάστηκε Γ' ΚΠΣ, ο τότε πρωθυπουργός Κ. Σημίτης τα πήρε στο κρανίο με τους Γερμανούς, που ισχυρίζονταν ότι δίνουν πολλά λεφτά σε χώρες σαν την Ελλάδα, και απάντησε στον Σρέντερ «έξω από τα δόντια». Του είπε ότι η λογιστική προσέγγιση (δηλαδή το δύναι και λαβείν κάθε χώρας με τον κοινοτικό πρόπολογισμό) είναι λαθαμένη και ότι πρέπει να συνυπολογιστούν τα οφέλη στον τομέα των επενδύσεων και του εμπορίου που αποκομίζουν οι ισχυρότερες χώρες. Θύμισε μάλιστα ότι η Γερμανία, χάρη στην ύπαρξη της ΕΕ, κατέχει το μεγαλύτερο ποσοστό στο ενδοκοινοτικό εμπόριο και γι' αυτό δεν θα έπρεπε να λέει λέξη για τις έτσι κι αλλιώς ισχνές ενισχύσεις που πηγαίνουν προς τις ασθενέστερες χώρες.

Φυσικά, αυτά ειπώθηκαν άπαξ και έμειναν εκεί. Δεν πέρασαν στην προπαγάνδα του ΠΑΣΟΚ. Τι είπε ο Σημίτης, έστω άπαξ, έστω με μισόλογα; Οτι οι περιβόπτες ενισχύσεις που πηγαίνουν προς τις ασθενέστερες καπιταλιστικές χώρες της ΕΕ δεν είναι παρά ένα είδος ενοικίου που καταβάλλουν οι ισχυρότερες χώρες, προκειμένου να νέμονται προνομιακά την αγορά αυτών των χωρών.

Πώς είναι δυνατόν η Παπαρήγα να εμφανίζεται ότι αγνοεί αυτά τα στοιχειώδη πράγματα και να βρίσκεται πολύ πίσω από το Σημίτη; Οποια κι αν είναι η απάντηση, σημασία έχει ότι ο Περισσός κατάφερε να συκοφαντήσει ολόκληρο το αντι-ΕΕ κίνημα, εμφανίζοντάς το σαν ένα κίνημα που δεν ξέρει τι του γίνεται και που κατευθύνεται από «ιδεολογικές αγγυλώσεις». Φούσκωσε τα πανιά των κάθε είδους ευρωλάγνων.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολεος 65-τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μητακέτελο 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθύντης: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. Ανησ 24 - Αιγαλεο

